

Forslag

til

Lov om ændringer i vejlove som følge af ændringerne i den kommunale styrelseslovgivning m. v.

Fremsat den 8. oktober 1969 af *ministeren for offentlige arbejder*.

§ 1.

I lov om bestyrelsen af de offentlige veje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 342 af 9. december 1964, foretages følgende ændringer:

1. § 2 affattes således:

„§ 2. Ved kommuner forstås i denne lov de hidtidige købstæder, handelspladser, flækker, kommuner oprettet i henhold til § 52 a i lov om landkommunernes styrelse samt sognekommuner.

Stk. 2. Ved bykommuner forstås i denne lov kommuner, hvori indgår kommuner, som før 1. april 1970 var købstæder, handelspladser eller flækker, samt kommuner oprettet i henhold til § 52 a i lov om landkommunernes styrelse.“

2. I § 3, *stk. 2, litra b og c*, ændres „købstæder“ til „større bysamfund“.

3. § 5, *stk. 4, 3. pkt.*, affattes således:

„Udgifter hertil og til medhjælp for nævnet samt dettes udgifter til rejser m. v. afholdes af vejfonden.“

4. § 6 affattes således:

„§ 6. Hovedlandeveje, der er anlagt eller udbygget som motorveje, bestyres af ministeren for offentlige arbejder, jfr. lov om hovedlandeveje. De øvrige hovedlandeveje samt landevejene henhører under amtsrådenes bestyrelse. Strækninger af hovedlandeveje og landeveje, som indtil 1. april 1970 har henhørt under et byråds besty-

Min. f. off. arb. nr. 60-00-00-00.

relse, forbliver under bykommunens bestyrelse. I Københavns og Frederiksberg kommuner henhører hovedlandeveje bortset fra motorveje under henholdsvis magistratens og kommunalbestyrelsens bestyrelse.

Stk. 2. Bivejene henhører under kommunernes bestyrelse, i Frederiksberg kommune under kommunalbestyrelsens og i Københavns kommune under magistratens bestyrelse.“

5. I § 7, *1. pkt.*, ændres „kommunale“ til „amtskommunale og kommunale“.

6. § 9, *stk. 1, 1. pkt.*, affattes således:

„§ 9. Ministeren for offentlige arbejder kan efter forhandling med de respektive amtskommunale og kommunale myndigheder og efter indhentet erklæring fra vejnævnet foretage forandring i klassificeringen af de i vejregistret opførte landeveje og biveje, bestemme, at bestyrelsen af hovedlandeveje og landeveje skal overgå fra en vejbestyrelse til en anden samt i vejregistret optage nyanlagte veje som landeveje.“

7. I § 10, *1. pkt.*, ændres „kommune“ til „vejbestyrelse“.

8. I § 13, *stk. 1*, ændres „kommunes“ til „amtskommunes eller kommunes“.

9. I § 13, *stk. 2*, ændres „§ 9, stk. 2“ til ”§ 9, stk. 3“ og „sognekommunen“ til „kommunen“.

10. I § 14, stk. 1, udgår i 1. pkt.: „de veje, der fremtidig skal være sognekommunale“, og i 2. pkt. udgår: „hidtil“.

11. § 16, 1. pkt., affattes således:

„§ 16. Københavns magistrat og Frederiksberg kommunalbestyrelse udarbejder en fortegnelse over biveje.“

12. I § 17, stk. 2, 1. pkt., ændres „de kommunale vejbestyrelser“ til „vejbestyrelserne“.

13. I § 17, stk. 3, 1. pkt., ændres „kommunal“ til „amtskommunal eller kommunal“.

14. I § 17, stk. 4, 1. pkt., ændres „den kommunale vejbestyrelse“ til „vejbestyrelsen“.

15. I § 17, stk. 5, ændres „kommunal“ til „amtskommunal eller kommunal“.

16. I § 17, stk. 6, 2. pkt., ændres „kommunal“ til „amtskommunal eller kommunal“.

17. I § 17, stk. 7, sidste punktum, ændres „vedkommende by- eller sognekommune“ til „kommunen“.

18. § 18, stk. 1, affattes således:

„§ 18. Det påhviler kommunalbestyrelserne at administrere bivejene og holde dem i en efter trafikens art og størrelse forsvarlig stand.“

19. I § 18, stk. 2, 2. pkt., ændres „sognekommunes“ til „kommunes“.

20. § 18, stk. 4, affattes således:

„Stk. 4. Projekter til anlæg af nye biveje samt til ombygning eller udvidelse af bestående biveje skal, forinden arbejdet påbegyndes, godkendes af amtsrådet for så vidt angår linjeføring, længde- og tværprofil samt vejtilslutninger. Bestemmelsen finder ikke anvendelse i bykommuner samt i de kommuner i øvrigt, der inden 1. april 1970 af ministeren for offentlige arbejder er undtaget fra bestemmelsen. Ministeren for offentlige arbejder kan efter indstilling fra vejnævnet undtage andre kommuner, der

har en fast teknisk forvaltning, fra bestemmelsen.“

21. I § 19, stk. 1, udgår „byrådene“.

22. Som ny § 19 a indsættes:

„§ 19 a. Ministeren for offentlige arbejder kan efter indhentet erklæring fra vedkommende jernbanestyrelse og vejbestyrelse — for bivejes vedkommende tillige fra amtsrådet — pålægge disse at anlægge eller udbygge viadukter til sikring af færdslen ved krydsninger mellem jernbane og vej mod, at udgifterne herved fuldt ud afholdes af vejfonden. For så vidt anlæg eller udbygning af en sådan viadukt måtte medføre fremtidige lettelser i jernbanens årlige udgifter, afholdes et til den kapitaliserede værdi af udgiftsbesparselsen og andre indvundne fordele svarende beløb dog af jernbanen. Såfremt enighed ikke opnås om beløbets størrelse, fastsættes dette af ministeren.“

23. I § 20, stk. 1, 2. pkt., ændres „vejbestyrelsen — for sognekommunale bivejes vedkommende dog af amtsrådet“ til „amtsrådet, i Frederiksberg kommune af kommunalbestyrelsen“.

24. I § 20, stk. 1, 3. pkt., ændres „vejbestyrelsens (amtsrådets)“ til „amtsrådets (kommunalbestyrelsens)“.

25. I § 20, stk. 3, 2. pkt., ændres „forordningen af 5. marts 1845, kan vedkommende besigtigelses- og ekspropriationskommission“ til „lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom, kan vedkommende ekspropriationskommission“.

26. I § 21, stk. 1, 1. pkt., ændres „kommunale“ til „amtskommunale og kommunale“.

27. I § 21, stk. 1, 3. og 4. pkt., udgår „sognekommunal“.

28. I § 22 ændres „kommunale“ til „amtskommunale og kommunale“.

29. § 25, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. De amtskommunale og kommunale vejbestyrelser ekspropriationsbeslut-

ninger, herunder ekspropriationsbeslutninger truffet af de amtskommunale og kommunale myndigheder, der bistår ministeren for offentlige arbejder ved anlægget og administrationen af visse hovedlandeveje, kan indbringes for ministeren, såfremt beslutningen vedrører en hovedlandevej eller landevej. Det samme gælder beslutninger vedrørende biveje i Frederiksberg kommune. For andre bivejes vedkommende kan afgørelsen indbringes for amtsrådet, hvis afgørelse kan påklages til ministeren. Klagefristen er 30 dage efter, at afgørelsen er meddelt klageren. De pågældende frtages dog ikke ved sådan klage for foreløbig at efterkomme den påklagede beslutning. Dog kan klagemyndigheden bestemme, at klagen skal have opsættende virkning.“

30. I § 27, stk. 1, udgår „med de inden for dennes grænser beliggende købstæder“.

31. § 27, stk. 2, 3., 4. og 5. pkt., affattes således:

„I hver amtsrådsreds udpeger amtsrådet 24 personer, der for amtsrådets funktionstid optages på en liste over medlemmer af taksationskommissionen eller kommissionerne i amtsråds kredsen. Frederiksberg kommunalbestyrelse udpeger yderligere for sin funktionstid 4 medlemmer til optagelse på listen for Københavns amtsrådsreds. Taksationskommissionens formand bestemmer, hvem af de på listen opførte, der skal deltage i den enkelte taksationsforretning.“

32. § 28, stk. 3, 3. pkt., affattes således:

„I hver sag tiltrædes kommissionen uden af 2 medlemmer, der udpeges af overtaksationskommissionens formand efter en liste, på hvilken der for hver amtsrådsreds inden for overtaksationskommissionens områder er optaget 12 personer. Listen udfærdiges for hver amtsrådsreds og for amtsrådets funktionstid af ministeren efter forudgående indstilling fra amtsrådet. Frederiksberg kommunalbestyrelse indstiller yderligere 2 personer til optagelse på listen for Københavns amtsrådsreds.“

33. § 29, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. I taksations- og overtaksations-

kommissionernes møder medvirker uden stemmeret en landinspektør, der udpeges af vejbestyrelsen.“

34. § 33, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Klager over, at en vejbestyrelse har nægtet samtykke til en overkørsel eller anden adgang til offentlig vej, kan indbringes for ministeren for offentlige arbejder, såfremt beslutningen vedrører en hovedlandevej eller landevej. Det samme gælder beslutninger vedrørende biveje i Frederiksberg kommune. For andre bivejes vedkommende kan afgørelsen indbringes for amtsrådet, hvis afgørelse kan påklages til ministeren. Klagefristen er 30 dage efter, at afgørelsen er meddelt klageren.“

35. § 35, stk. 1, affattes således:

„§ 35. De opgaver, der er nævnt i denne paragraf og i § 38, varetages af et udvalg, der nedsættes af amtsrådet. Udvalget består af en formand, der udpeges af ministeren for offentlige arbejder efter indstilling fra amtsrådet samt 6 andre medlemmer, hvoraf 1 udpeges af ministeren for offentlige arbejder, 1 af boligministeren, 2 af amtsrådet, og 2 af kommunerne i amtet gennem deres organisation.“

36. § 35, stk. 2, ophæves, og stk. 3-9 bliver stk. 2-8.

37. I § 35, stk. 5, der bliver stk. 4, ændres i 2. pkt. „kommunale“ til „amtskommunale og kommunale“, og der indsættes som nyt 3. pkt.:

„Ministeren kan bemyndige amtsrådet til at tillade undtagelser for så vidt angår landeveje og biveje eller dele af disse veje, for veje under kommunal bestyrelse efter indstilling til amtsrådet fra vejbestyrelsen.“

38. I § 35, stk. 6, der bliver stk. 5, ændres „en kommunalbestyrelse“ til „et amtsråd eller en kommunalbestyrelse“.

39. I § 35, stk. 7, der bliver stk. 6, ændres „stk. 3“ til „stk. 2“.

40. I § 35, stk. 9, der bliver stk. 8, ændres „stk. 1-8“ til „stk. 1-7“.

41. I § 37, stk. 5, 2. pkt., ændres „kommunale“ til „amtskommunale og kommunale“.

42. I § 38 ændres „vej- eller kommunalbestyrelse“ til „amtsråd eller kommunalbestyrelse“.

43. § 40, stk. 1, 2. og 3. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

„Med ministeren for offentlige arbejders godkendelse kan afstanden mellem bygge- linjerne ved hovedlandeveje dog forøges indtil 100 m og ved landeveje indtil 50 m. Ved biveje i Københavns og Frederiksberg kommuner kan afstanden mellem bygge- linjerne med ministerens godkendelse for- øges indtil 50 m. Amtsrådene kan i særlige tilfælde tillade, at afstanden mellem bygge- linjerne ved biveje i øvrigt forøges indtil 50 m.“

44. I § 41, stk. 2, 2. pkt., ændres „sogne- kommunale biveje“ til „biveje uden for Københavns og Frederiksberg kommuner“.

45. I § 41, stk. 3, 1. pkt., ændres „kom- muner“ til „amtskommuner og kommuner“.

46. I § 41, stk. 3, 2. pkt., udgår „sogne- kommunal“, og „sognekommuner“ ændres til „kommuner“.

47. I § 42, 1. punkt, udgår „kommunale“.

48. § 43 affattes således:

„§ 43. De amtskommunale og kommu- nale vejbestyrelser beslutninger i medfør af §§ 40 og 41 kan indbringes for ministeren, såfremt beslutningen vedrører en hoved- landevej eller landevej. Det samme gælder beslutninger vedrørende biveje i Køben- havns og Frederiksberg kommuner. For andre bivejes vedkommende kan afgørel- sen indbringes for amtsrådet, hvis afgørelse kan påklages til ministeren. Klagefristen er 30 dage, efter at afgørelsen er meddelt klageren. De pågældende fritages dog ikke ved sådan klage for foreløbig at efterkomme den påklagede beslutning.“

49. I § 44, stk. 1, 2. pkt., ændres „sogne- og købstadkommuner“ til „kommuner“.

50. I § 44, stk. 6, ændres i 1. pkt. „kom- munalråd“ til „amtsråd eller kommunal- bestyrelse“ og i 2. pkt. „kommunalrådet“ til „amtsrådet eller kommunalbestyrelsen“.

51. I § 45, stk. 1, ændres i 2. pkt. „købstad- kommunale“ til „kommunalt bestyrede“ og i 3. pkt. „kommunale“ til „amtskommunale og kommunale“.

52. § 45, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Amtsrådet kan ophæve eller til- lade afvigelse fra bestemmelser truffet i medfør af §§ 40 og 41 om bygge- linjer ved landeveje under amtsrådets bestyrelse samt biveje inden for amtsrådskredsen, for bivejenes vedkommende efter indstilling fra kommunalbestyrelsen. For så vidt angår bive- je i Københavns og Frederiksberg kommuner kan henholdsvis magistraten og kommunal- bestyrelsen tillade ophævelse eller afvigelser fra bestemmelserne. Samtykke fra mini- steren for offentlige arbejder udkræves dog til fravigelse fra eller ophævelse af bestem- melser, der er truffet i henhold til dennes godkendelse.“

53. § 45, stk. 3, ophæves.

54. I § 47, stk. 1, ændres „kommuner“ til „amtskommuner og kommuner“.

55. § 48 affattes således:

„§ 48. De amtskommunale og kommu- nale vejbestyrelser er berettiget til at over- tage bestående stier som offentlige samt at anlægge nye offentlige stier. Kommunerne, bortset fra Frederiksberg kommune, skal have tilslutning hertil af amtsrådet.“

56. I § 49, stk. 2, 1. pkt., ændres „de til amtsrådskredsene hørende kommuner“ til „kommunerne“.

57. I § 49, stk. 4, 1. pkt., ændres „sogne- kommunale“ til „kommunernes“, og i 3. pkt. ændres „De sognekommunale“ til „Kom- munernes“.

58. Til § 49 føjes som stk. 6:

„Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 2 og stk. 4,

1. og 3. pkt. finder ikke anvendelse i Frederiksberg kommune.“

59. Som ny § 55 a indsættes:

„§ 55 a. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter efter forhandling med justitsministeren nærmere regler for tilvejebringelse og anvendelse af afløbsstrækninger, udsigtsbælter og lyssignaler mod vejen, herunder lyssignaler suppleret med automatiske halve eller hele bomme ved krydsninger mellem jernbaner og veje, der er åbne for almindelig færdsel.

Stk. 2. Forslag om etablering eller forbedring af de i stk. 1 nævnte sikkerhedsforanstaltninger skal af amtsrådene efter forhandling med vedkommende politimester og jernbanestyrelse, for kommunalt bestyrede vejes vedkommende tillige fra vejbestyrelsen, forelægges ministeren for offentlige arbejder, der afgør sagen. Såfremt enighed ikke opnås, afgøres sagen af ministeren for offentlige arbejder efter forhandling med justitsministeren.

Stk. 3. Ministeren for offentlige arbejder kan pålægge vedkommende jernbanestyrelse eller vejbestyrelse at etablere eller forbedre de i stk. 1 omhandlede sikkerhedsforanstaltninger, mod at udgifterne ved anlæg, vedligeholdelse og drift af de pågældende foranstaltninger fuldt ud refunderes af vejfonden.

Stk. 4. Efter indstilling fra vedkommende jernbanestyrelse kan ministeren for offentlige arbejder tillade, at den jernbanen enten ved lovgivning eller i øvrigt pålagte forpligtelse til bevogtning af krydsninger med veje, der er åbne for almindelig færdsel, ophæves på betingelse af, at der af jernbanen tilvejebringes fornødne udsigtsbælter, eventuelt i forbindelse med afløbsstrækninger eller automatisk signal. Afløsning af manuelt betjente bomme med helt eller delvis automatisk virkende helbomme, anses ikke for en ophævelse af ovennævnte bevogtning. Udgifterne ved anlæg, vedligeholdelse og drift af de pågældende sikkerhedsforanstaltninger udredes i deres helhed af vedkommende jernbane.“

60. I § 56, stk. 3, ændres „De kommunale vejbestyrelses“ til „Vejbestyrelsernes“.

§ 2.

I lov nr. 199 af 31. maj 1963 om hovedlandeveje foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 2, 1. pkt., ændres „Andre kommunale myndigheder“ til „kommunalbestyrelser“; „vedkommende kommunale vejvæsen“ til „vedkommende amtskommunale eller kommunale vejvæsen“ og „flere kommunale vejvæsner“ til „flere vejvæsner“.

2. I § 2, stk. 3, 3. pkt., ændres „en kommunal“ til „den pågældende“.

3. I § 2, stk. 4, 2. pkt., ændres „kommunale“ til „pågældende“.

4. I § 3, stk. 2, 1. pkt., ændres „kommunale“ til „amtskommunale“.

5. § 3, stk. 2, 2. og 3. pkt., affattes således:

„For så vidt angår anlæg i de i vejbestyrelseslovens § 2 omhandlede bykommuner kan ministeren for offentlige arbejder, når omstændighederne taler derfor, efter forhandling med vedkommende amtsråd og bykommunale myndighed og efter indhentet erklæring fra vejnævnet bestemme, at anlægget eller dele heraf skal overgå til vedkommende bykommunes bestyrelse. I så fald træffes der samtidig bestemmelse om, i hvilket omfang amtskommunen skal refunderer bykommunen en del af dennes egenudgift ved vejens fremtidige bestyrelse.

6. I § 3, stk. 3, ændres „En kommunal“ til „Et amtsråd eller en bykommunal“.

7. § 4, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

„Amtsrådene, Københavns magistrat og Frederiksberg kommunalbestyrelse bistår hver inden for deres område ministeren for offentlige arbejder ved bestyrelsen af de hovedlandeveje, der er anlagt eller udbygget som motorveje, jfr. dog stk. 2.“

8. I § 4, stk. 1, ændres i 4. pkt. „kommunale“ til „pågældende“ og i 5. pkt. udgår „kommunale“.

9. § 4, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

„Uanset bestemmelsen i stk. 1 kan ministeren, hvor praktiske eller økonomiske grunde taler derfor og efter forhandling med vedkommende amtsråd og bykommunale myndigheder bestemme, at en bykommune skal bistå ved bestyrelsen af et anlæg inden for dennes grænser, at et amtsråd eller en bykommunal myndighed i øvrigt skal udføre visse arbejder inden for en anden myndigheds område, og at der skal oprettes fælles tjeneste til udførelse af visse foranstaltninger, såsom snerydning, grusning eller afstribning.“

10. I § 4, stk. 2, 2. pkt., ændres „En kommunal“ til „Et amtsråd eller en bykommunal“.

11. I § 4, stk. 3, ændres „den kommunale“ til „amtsrådet eller den kommunale“.

12. I § 5, stk. 1, udgår „kommunale“.

13. I § 5, stk. 2, ændres „vedkommende kommunale“ til „den pågældende“.

14. I § 5, stk. 3, udgår „kommunal“.

15. I § 6, stk. 1, 1. pkt., ændres „de kommunale myndigheders“ til „amtsrådets eller de bykommunale myndigheders“ og „den kommunale“ til „vedkommende“. I 2. pkt. ændres „den kommunale myndighed“ til „myndigheden“.

16. I § 6, stk. 3, udgår „kommunale“.

17. I § 7, stk. 1, 1. pkt., ændres „under kommunal bestyrelse“ til „under amtsrådets eller bykommunens bestyrelse“ og „kommunal vejbestyrelse“ til „vejbestyrelse“.

18. I § 9, stk. 1, ændres „forordning af 5. marts 1845, jfr. lov nr. 6 af 10. januar 1928“ til „lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom“.

19. I § 9, stk. 2, udgår „kommunale“.

20. I § 10 ændres „kommune“ til „amtskommune eller kommune“.

21. I § 12, stk. 2, 2. pkt., ændres „kommunale“ til „amtsråd eller kommunale“.

22. I § 13, stk. 2, ændres „en kommunal“ til „et amtsråd eller en kommunal“.

23. I § 15, stk. 3, 1. pkt., udgår „kommunal“ og „kommunale“.

§ 3.

I lov nr. 194 af 7. juni 1958 om tilskud til de offentlige veje, som ændret ved lov nr. 75 af 13. marts 1969 og lov nr. 111 af 1. april 1969 foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, 1. pkt., ændres „kommunerne“ til „amtskommunernes og kommunernes“ og „kommunes“ til „amtskommunes og kommunes“.

2. I § 1, stk. 2, 2. pkt., udgår „de øvrige“.

3. I § 1, stk. 2, sidste pkt., ændres „købstæderne“ til „de i vejbestyrelseslovens § 2 omhandlede bykommuner samt“.

4. § 2, stk. 1, 3. pkt., affattes således:
„Andre udgifter, som er nødvendige for afledning af vejenes overfladevand, kan kun medregnes, når beregningen heraf er fastsat eller godkendt af landvæsenskommissionen i henhold til §§ 22, 32 og 74 b, jfr. §§ 94 og 100 i lov nr. 214 af 11. april 1949 om vandløb, som ændret senest ved lov nr. 147 af 9. april 1969, eller i henhold til § 1, jfr. § 18 i lov nr. 123 af 28. april 1906 om vandløb i København.“

5. I § 2, stk. 3, 2. pkt., ændres „København, Frederiksberg samt købstad- og sognekommuner“ til „Kommuner, herunder Frederiksberg kommune og Københavns kommune“.

6. I § 2, stk. 5, 1. pkt., ændres „kommune“ to steder til „amtskommune eller kommune“.

7. I § 2, stk. 8, 1. pkt., ændres „kommunerne“ til „amtskommunernes og kommunernes“.

8. I § 3, 1. pkt., ændres „kommuner“ til „amtskommuner og kommuner“ og „kommunens vejudgifter“ til „vejudgifterne“.

9. I § 4, stk. 1, udgår „købstadkommunerne, flækkerne“ og „kommunalbestyrelsens“ ændres til „henholdsvis amtsrådets og kommunalbestyrelsens“.

10. § 4, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. De i vejbestyrelseslovens § 2 omhandlede bykommuner indsender senest inden udgangen af november, kommunerne i øvrigt inden udgangen af oktober, endelige vejregnskaber for det foregående finansår i revideret stand til amtsrådene, der senest 31. december for bykommunernes vedkommende, og senest 31. januar for øvrige kommuners vedkommende, til ministeren for offentlige arbejder afgiver indstilling om størrelsen af den endelige refusion, der tilkommer kommunerne.“

11. I § 4, stk. 3, ændres „kommunerne“ til „amtskommunerne og kommunerne“.

12. I § 5 ændres „kommunerne“ til „amtskommunerne og kommunerne“.

13. I § 6 ændres „kommune“ til „amtskommune eller kommune“.

14. I § 7, stk. 2, 2. pkt., ændres „kommunerne“ til „amtskommunerne og kommunerne“.

15. I § 7, stk. 3, litra f, ændres „kommunes“ til „amtskommunes eller kommunes“.

16. § 7, stk. 3, litra i, affattes således:
„Til anlæg eller udbygning af viadukter samt til anlæg, vedligeholdelse og drift af andre foranstaltninger til sikring af færdslen ved krydsninger mellem jernbaner og veje, der er åbne for almindelig færdsel.“

17. I § 8, stk. 1, sidste pkt., ændres „by- og sognekommuner“ til „kommuner, herunder Frederiksberg kommune samt Københavns kommune“.

18. § 9 ophæves.

§ 4.

I lov nr. 85 af 31. marts 1926 om ændringer i lov af 14. december 1857, indeholdende nogle forskrifter om gader, veje og vandløb i København, foretages følgende ændring:

§ 4 affattes således:

„§ 4. Amtsrådene bemyndiges til efter indstilling af vedkommende kommunalbestyrelse at stadfæste kommunale vejved-

tægter, hvorved grundsætningerne om veje i lov af 14. december 1857, indeholdende nogle forskrifter om gader, veje og vandløb i København (den københavnske gadelov) med senere ændringer, gøres anvendelige i kommuner med bymæssig bebyggelse i den udstrækning og form, som de stedlige forhold måtte gøre ønskeligt. Ministeren for offentlige arbejder er på tilsvarende måde bemyndiget til at stadfæste en vejvedtægt for Frederiksberg.

Stk. 2. Vedtægten kan udfærdiges for hele kommunen eller for dele af samme. Hvor kommunen ikke er så godt som udelukkende bymæssig bebygget, fastsættes grænserne for vedtægtens gyldighedsområde således, at dette ikke kommer til at omfatte arealer af kommunen, som ligger uden for den bymæssige bebyggelse, og ikke efter amtsrådets skøn kan antages at blive bymæssigt bebygget i en nærmere fremtid. Vedtægtens gyldighedsområde kan ændres, når forholdene berettiger dertil.

Stk. 3. Nærmere regler om offentliggørelse af kommunalbestyrelsens beslutninger i henhold til vedtægten fastsættes i denne.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsens beslutninger i henhold til vedtægten kan påklages for amtsrådet efter regler, der fastsættes i vedtægten. Afgørelser, der er truffet af amtsrådet kan påklages til ministeren for offentlige arbejder. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende eller offentliggjort ved kundgørelse.“

§ 5.

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 1970.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter de overgangsregler, der er nødvendige i forbindelse med lovens gennemførelse.

Stk. 3. Samtidig med denne lovs ikrafttræden ophæves lov nr. 28 af 1. februar 1930 om sikring af færdslen ved vejkrydsninger samt krydsninger mellem veje og jernbaner m. v. med senere ændringer, jfr. ministeriet for offentlige arbejders lovbekendtgørelse af 12. marts 1962, samt lov nr. 90 af 23. marts 1932 om anlæg, overtagelse og vedligeholdelse af gader og veje i landkommuner med bymæssig bebyggelse.

Bemærkninger til lovforslaget.

1. Almindelige bemærkninger.

Lovforslaget indeholder primært de ændringer i gældende vejlove, som er nødvendige som en konsekvens af de ændringer, der med virkning fra 1. april 1970 gennemføres i landets amtskommunale og kommunale styrelsesordning ved lov nr. 223 af 31. maj 1968 om kommunernes styrelse i forbindelse med den ved lov nr. 225 af 3. juni 1967 med senere ændringer hjemlede revision af landets amtskommunale og kommunale inddeling.

Lovforslaget medfører således for så vidt angår styrelses- og kompetenceregler m. v. ingen ændringer for Københavns og Frederiksberg kommuner.

De hidtidige købstad- og sognekommuner betegnes i lovforslaget som kommuner, og det folkevalgte organ i kommunen benævnes kommunalbestyrelse eller kommunal myndighed. De tilsvarende betegnelser for den anden kommunetypes vedkommende er amtskommune, amtsråd og amtskommunal myndighed.

Ændringerne indebærer bl. a., at købstadkommunerne fremtidig inddrages under amtskommunen. Ændringerne i styrelsesordningen gør det nødvendigt, at bestemmelser, der bygger på de nugældende styrelsesregler, fra 1. april 1970 bringes i overensstemmelse med de fra dette tidspunkt gældende styrelsesregler.

Lovforslaget tilsigter at tilvejebringe i princippet ensartede regler for samtlige kommuner med hensyn til kompetence, tilsyn, godkendelse og anke inden for følgende lovgivning om vejvæsenet, nemlig

- 1) lov om bestyrelsen af de offentlige veje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 342 af 9. december 1964,
- 2) lov nr. 199 af 31. maj 1963 om hovedlandeveje,
- 3) lov nr. 194 af 7. juni 1958 om tilskud til de offentlige veje med senere ændringer, og
- 4) lov nr. 85 af 31. marts 1926 om ændringer i lov af 14. december 1857 indeholdende nogle forskrifter om gader, veje og vandløb i København.

Hovedreglen er dog modificeret på enkelte punkter, navnlig med hensyn til bestyrelsesforholdene for hovedlandeveje og landeveje i købstadkommuner, jfr. nedenfor.

Ved ændringerne til vejbestyrelsesloven foreslås i overensstemmelse med principperne i loven om revision af den kommunale inddeling og loven om kommunernes styrelse den nuværende sondring mellem købstæder og sognekommuner ophævet og de hidtidige købstæder underlagt amtsrådene på

lige fod med de øvrige kommuner, hvad angår administrationen af de offentlige veje.

I overensstemmelse med § 20 i loven om revision af den kommunale inddeling — hvorefter de nye amtskommuner overtager de opgaver og udgifter, som ved lov er pålagt amtskommunerne samt de tilsvarende opgaver og udgifter i købstæderne — foreslås det ved lovforslaget (§ 1, nr. 4), at hovedlandeveje, der ikke er motorveje, og landeveje principielt skal henhøre under amtsrådenes bestyrelse.

Den danske Købstadforening, De samvirkende Kommunalforeninger og Foreningen Bymæssige Kommuner har imidlertid i en fælles udtalelse om et udkast til lovforslaget fremsat ønske om at bevare bestyrelsen af hoved- og landeveje i de bymæssige områder for bykommunerne. Ministeriet kan tilslutte sig disse ønsker for så vidt som praktiske, administrative hensyn taler for at udskille et vist net af hovedlandeveje og landeveje i centrale dele af større bykommuner til forvaltning af vedkommende kommune på lige fod med amtsrådenes forvaltning af det øvrige hoved- og landevejsnet. Adskillelsen mellem det net, der hensigtsmæssigt bør være under kommunal bestyrelse og de ringveje og andre vigtige forbindelser, som også i sådanne kommuneområder bør være under amtsrådets bestyrelse, kræver en nærmere vurdering i de enkelte tilfælde. Denne vurdering forudsætter forhandling med såvel amtskommuner som kommuner, og da i øvrigt den ved vejbestyrelseslovens § 7 foreskrevne klassificering af landeveje i købstæderne stort set endnu står tilbage, har ministeriet fundet det rigtigt ved kommunalreformens ikrafttræden pr. 1. april 1970 at lade de hovedlandeveje og landeveje, der hidtil har været under en købstadkommunes bestyrelse, forblive under vedkommende kommunes bestyrelse, jfr. forslagens § 1, nr. 4. Der må da i forbindelse med den forestående klassificering af landeveje i de hidtidige købstæder for de enkelte købstæder træffes bestemmelse om, i hvilket omfang der bør ske ændringer i bestyrelsesforholdet for de hidtil af købstæderne administrerede vigtige veje, hvad enten disse har været klassificeret som hovedlandeveje og landeveje eller de hidtil — på grund af den ikke gennemførte klassificering — har været biveje, ligesom der kan være tale om, at enkelte vejstrækninger under amtskommunal bestyrelse bør overgå til kommunen. Ved klassificering af nye veje og gader må tilsvarende bestemmelse træffes.

F. t. l. vedr. vejlove.

Bestemmelsen om denne klassificering findes i vejbestyrelseslovens § 7; jfr. § 9, stk. 1, således som denne sidste bestemmelse er forudsat ændret ved nærværende lovforslag (§ 1, nr. 6). For så vidt bestyrelsesforholdet senere måtte ændres i medfør af §§ 7 og 9, fastsættes de økonomiske vilkår for overgangen i overensstemmelse med vejbestyrelseslovens § 13.

I konsekvens af, at de hidtidige købstæder indgår i amterne på linje med de hidtidige sognekommuner, foreslås (§ 1, nr. 18) amtsrådenes tilsyns- og kontrolbeføjelser med hensyn til sognekommunale biveje — jfr. vejbestyrelseslovens § 18 — udvidet til at omfatte samtlige kommunale biveje, d. v. s. også hidtil købstadkommunalt bestyrede biveje. Disse biveje har ikke hidtil — jfr. vejbestyrelseslovens § 19 — været undergivet direkte tilsyn af overordnet myndighed. Tilsvarende er det en følge af den ved § 1, nr. 10, foreslåede ændring af vejbestyrelseslovens § 14, at optagelse af nye biveje i de hidtidige købstæder fremtidig skal godkendes af amtsrådet.

De hidtidige bestemmelser om klage- og dispensationsmyndigheden for så vidt angår købstæderne er foreslået ændret for de nye kommuner. Efter forslaget tillægges amtsrådene disse beføjelser i forhold til alle kommuner — og ikke blot de hidtidige sognekommuner — for så vidt angår disses administration af bivejene (§ 1, nr. 29, 34, 48 og 52). Derimod er ministeriet efter forslaget fortsat klagemyndighed og dispensationsmyndighed med hensyn til hovedlandeveje og landeveje, herunder også sådanne der bestyres af kommuner.

De foreslåede ændringer i hovedlandevejsloven, vejtilskudsloven og ændringsloven til gade- og vejloven for København (§§ 2-4) er udformet i overensstemmelse med de foran angivne principper.

Som følge af ændringerne i den amtskommunale og kommunale styrelseslovgivning er det nødvendigt at foretage ændringer i lov nr. 28 af 1. februar 1930 om sikring af færdslen ved vej-krydsninger samt krydsninger mellem veje og jernbaner m. v., bl. a. af hensyn til sammensætningen af de i lovens § 2 omhandlede amtsudvalg. Man har imidlertid fundet det mere stemmende med moderne administrationsprincipper helt at ophæve den særlige procedure, der er forskrevet for behandling af de i loven omhandlede sikkerhedsforanstaltninger i amtsudvalg og det i lovens § 4 omhandlede rådgivende udvalg for ministeren. Som konsekvens heraf foreslås loven ophævet, idet de nødvendige bestemmelser om tilvejebringelse af sikkerhedsforanstaltninger ved krydsninger mellem jernbaner og veje, der er åbne for almindelig færdsel, overføres til andre af nærværende forslag omfattede

vejlove. Administrationen heraf varetages herefter af ministeren for offentlige arbejder efter i øvrigt tilsvarende principper som hidtil gældende. Der sker herved ingen ændring af vejfondens fremtidige forpligtelse til betaling af udgifter til sikkerhedsforanstaltninger, der hidtil er gennemført i henhold til krydsningsloven.

Et udkast til forslaget, bortset fra de foreslåede ændringer i forbindelse med krydsningslovens ophævelse, spørgsmålet om ophævelse af den særlige tilskudsbestemmelse i vejtilskudslovens § 9 samt ændringen i privatvejslovgivningen har været forelagt følgende organisationer:

Amtsrådsforeningen,
Den danske Købstadforening,
De samvirkende kommunalforeninger,
Foreningen Bymæssige Kommuner,
Amtsvejinspektørforeningen, og
Stads- og havneingeniørforeningen,

og det foreliggende forslag er udformet med hensyn- tagen til de nævnte organisationers bemærkninger.

Der er ved udarbejdelsen af lovforslaget ikke taget hensyn til, at de kommunale organisationer efter kommuneoplægningen muligvis ændrer navn og status. I overensstemmelse hermed har man ikke på nuværende tidspunkt fundet anledning til at tage spørgsmålet om en ændret repræsentation i vejnævnet, jfr. vejbestyrelseslovens § 5, herunder en ændret fordeling af forholdet mellem de amtskommunale og kommunale organisationers repræsentation op til overvejelse.

2. Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1.

Som konsekvens af, at de hidtidige købstæder og sognekommuner fremtidigt skal betegnes som kommuner, henviser ordene kommunal og kommunalbestyrelse udelukkende til denne kommunetype. De tilsvarende betegnelser for den anden kommunetype er amtskommune, amtskommunal og amtsråd.

For at beskrive de kommuner, som i lovforslaget bevarer bestyrelsen af hovedlandeveje og landeveje, er det fundet hensigtsmæssigt at indføre begrebet bykommuner. I øvrigt sondres kun mellem kommuner og amtskommuner.

Til nr. 4.

Der henvises til de almindelige bemærkninger. Medens den nugældende § 6 i almindelighed bestemmer, at hovedlandeveje og landeveje i køb-

stæderne henhører under byrådenes bestyrelse, har den dog undtaget de hoved- og landevejsstrækninger inden for byernes område, der indtil lovens ikrafttræden i 1957 havde henhørt under et amtsråds administration. Folketingsudvalget, der behandlede forslaget til den nugældende vejbestyrelseslov, anså det dog for naturligt, at disse vejstrækninger overgik til købstædernes bestyrelse, efterhånden som det pågældende område blev bymæssigt bebygget. En sådan overtagelse kunne ske efter § 9, jfr. Folketingsstidende 1956-57, tillæg B. sp. 213.

Grænsen mellem de veje, der herefter har været under købstadkommunal, henholdsvis amtskommunal bestyrelse har i nogen grad været afhængig af aftale mellem de pågældende bestyrelser, og der har ikke i vejbestyrelsesloven været fastsat bestemte kriterier. Der findes derfor eksempler på, at amtskommunen administrerer rene bygader, såvel som eksempler på, at købstaden administrerer landeveje lige til kommunegrænsen, selv om vejen forløber gennem rene laddistrikter. Fra ministeriets side har man i påkommende tilfælde søgt at virke for en grænse, der i de enkelte tilfælde sattes, hvor den mere intensive randbebyggelse ophørte, jfr. folketingsudvalgets førnævnte udtalelse. Dette skønnedes i almindelighed at kunne give en praktisk grænse for på den ene side amtskommunens rationelle besøgelse af vedligeholdelse, snekastning m. v. og på den anden side de særlige hensyn, som varetages af den bykommunale administration. Ved etableringen af „Marstakommuner“ findes dog eksempler på, at strækninger igennem bymæssig bebyggelse er underlagt amtsrådets bestyrelse.

De således fastsatte grænser — og ikke mindst det forhold, at bestemmelsesretten med hensyn til vejanlæg eller omlægning af gennemgående vejforbindelser i områder omkring byer — omkørselsveje, ydre ringvejsforbindelser og andre forbindelser særligt for den gennemgående trafik — under hensyn til den almindelige bestemmelse i vejbestyrelseslovens § 6 i praksis i høj grad har været afhængig af, om vejen forløber inden eller uden for købstadkommunens grænser — har skabt problemer ved planlægning og gennemførelsen af disse gennemgående veje. I forstadskommuner og andre bymæssige bebyggelser er landevejene, uanset bybyggelsesgraden, under amtsrådenes bestyrelse, uden at dette ses at have givet anledning til særlige administrative problemer.

Under hensyn til, at de vigtige veje i stigende grad gøres facadeløse, har i øvrigt grænsen for bebyggelsesområderne i nogen grad tabt sin betydning. Samtidig kan man forudse, at de større kom-

muner, som nu er eller bliver etableret, selv om de baseres på en større bykerne, vil omfatte rene laddistrikter.

Planlægning og administration af et mere gennemgående vejnet i amtskommuner må derfor omfatte veje inden for praktisk talt alle kommuners områder, og et sådant net må også føres igennem områder, der er eller bliver genstand for bebyggelse. På den anden side må det erkendes, at administration af veje, der fører gennem særlig intensivt udnyttede byområder med stærk facadeudnyttelse, frembyder en række praktiske opgaver: renholdelse, snekastning, ledningsforhold og forhold til udnyttelsen af de tilgrænsende ejendomme, som bedst løses af vedkommende kommunes organer; og som disse, uanset det formelle bestyrelsesforhold, må beskæftige sig med. Amtsvejvesenet må over alt tage fornødent hensyn til de lokale byplaner, men netop i de egentlige bykerner, hvor en større eller mindre byfornyelse ofte må gennemføres gradvist og i nær tilslutning til omlægninger af gadenettet, kan det være en fordel, når kommunens kommunalbestyrelse direkte kan træffe de fornødne dispositioner.

Det forekommer herefter rimeligt, at sådanne hoved- og landevejsstrækninger i større centrale byområder i de hidtidige købstadkommuner, for hvilke de ovennævnte hensyn gør sig særlig stærkt gældende, søges adskilt fra det amtskommunale vejnet, således, at administrationen henlægges til kommunen på lige fod med amtskommunernes bestyrelse af de øvrige hoved- og landeveje. Tilsvarende hensyn vil næppe kunne gøre sig gældende i fremtidige bydannelser, som må forudsættes anlagt med et differentieret vejnet.

En bedømmelse af, hvilke vejstrækninger der herefter bør være under kommunal bestyrelse, kan kun foretages ved en konkret vurdering i de enkelte tilfælde og må forudsætte indgående drøftelse med de pågældende amtskommuner og kommuner. En sådan vurdering vil ikke kunne ventes gennemført inden kommunalreformens ikrafttræden den 1. april 1970, hvorved bemærkes, at en generel klassificering af landeveje i købstæderne i henhold til vejbestyrelseslovens § 7, som omtalt, endnu ikke er gennemført.

Det er imidlertid nødvendigt for tilrettelæggelse af såvel amtskommuners som købstadkommuners administration i 1970-71, at disse snarest får klarhed om, hvilke veje de skal administrere i dette finansår, og da nogle af de i dag klassificerede hovedlandeveje og landeveje i købstæderne kan forventes også fremtidigt at skulle bestyres af kommunen, finder ministeriet, at det ville være prak-

tisk pr. 1. april 1970 at lade bestyrelsen af de hidtil af købstadkommunerne administrerede hoved- og landeveje forblive under vedkommende kommune. Herved kan undgås den eventuelitet, at bestyrelsesforholdet skal skifte to gange.

Samtidig med den forestående generelle klassificering af landeveje i købstæderne bør herefter foretages en vurdering for hvert område af, i hvilket omfang såvel de nyklassificerede landeveje som hoved- og landeveje inden for de nuværende købstadområder fremtidigt skal bestyres af amtskommunen eller kommunen. Ved senere nyanlæg eller opklassificering bør ligeledes tages stilling hertil.

I henhold til vejbestyrelseslovens §§ 7 og 9 skal ministeren for offentlige arbejder træffe bestemmelse om denne klassificerings nærmere gennemførelse efter forhandling med de respektive amtskommunale og kommunale myndigheder og efter indhentet erklæring fra vejnævnet.

Til nr. 6.

Der henvises til bemærkninger til nr. 4.

Efter bestemmelsen i § 9, stk. 1, kan det — efter forhandling med de respektive amtskommunale og kommunale myndigheder og efter indhentet erklæring fra vejnævnet — konkret bestemmes, at hovedlandevejs- og landevejsstrækninger, der er forblevet under kommunal bestyrelse, skal overgå til amtsrådsbestyrelse eller omvendt, at hovedlandevejs- og landevejsstrækninger efter 1. april 1970 skal henlægges til kommunal bestyrelse, herunder overgå fra amtskommunal til kommunal bestyrelse. Som nævnt under bemærkningerne til nr. 4 følger det af hovedreglen i § 6, stk. 1, at nyklassificerede landeveje i de hidtidige købstæder skal indgå under amtsrådenes bestyrelse. I medfør af § 9, stk. 1, kan det imidlertid konkret bestemmes, at bestyrelsen af hel- eller delstrækninger — eksempelvis i centrale byområder — skal henlægges til kommunen.

Til nr. 10.

Der henvises til de almindelige bemærkninger. Medens bestemmelsen hidtil kun har fundet anvendelse på optagelse og nedlæggelse af biveje i sognekommunerne, foreslås bestemmelsen ved forslaget udvidet til at omfatte optagelse af biveje i samtlige kommuner. Optagelse og nedlæggelse af biveje i de hidtidige købstæder skal således fremtidig godkendes af amtsrådet.

Til nr. 11.

Ved den foreslåede ændring bortfalder købstadkommunernes hidtidige beføjelse til uden godken-

delse fra overordnet myndighed at optage biveje, jfr. § 1, nr. 10.

Til nr. 18-19.

Der henvises til de almindelige bemærkninger. Ved ændringsforslagene underlægges de hidtidige købstadkommuner amtsrådenes tilsyn med hensyn til administration af bivejene på linje med sognekommunerne. De nærmere regler om tilsynet findes i vejbestyrelseslovens § 18, stk. 2-5. Købstadkommunerne har hidtil været omfattet af bestemmelsen i vejbestyrelseslovens § 19, og i overensstemmelse hermed ikke været undergivet direkte tilsyn af overordnet myndighed med hensyn til bivejsadministrationen.

Til nr. 20.

Efter denne bestemmelse er købstæderne som hidtil fritaget for at indhente overordnet myndigheds godkendelse af bivejsprojekter. Det samme gælder kommuner i øvrigt, som inden den 1. april 1970 er meddelt fritagelse for projektgodkendelse. I øvrigt bibeholdes hjemmelen til at fritage kommuner, der har en fast teknisk forvaltning, for amtsrådets projektgodkendelse med hensyn til biveje.

Til nr. 22.

Der henvises til de almindelige bemærkninger om ophævelsen af krydsningsloven.

Der gives ministeren for offentlige arbejder beføjelse til at pålægge en vejbestyrelse og/eller jernbanestyrelse efter indhentede erklæringer fra disse at anlægge viadukter til sikring af færdslen såvel ved bevogtede som ved ubevogtede krydsninger mellem en jernbane og vej, der er åben for almindelig færdsel, samt at ombygge bestående viadukter. Herved sikres, at sådanne viaduktarbejder kan gennemføres i samme omfang som hidtil efter krydsningsloven mod, at udgifterne fuldt ud afholdes af vejfonden. Såfremt arbejdet medfører lettelser i jernbanens årlige udgifter, afholdes et til kapitalværdien af udgiftsbesparelsen svarende beløb dog af jernbanen i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i krydsningsloven.

Uanset ophævelsen af krydsningsloven forudsættes, at såvel vejbestyrelser som jernbanestyrelser efter tilsvarende retningslinjer som hidtil forelægger forslag til anlæg eller ombygning af viadukter for ministeren.

Til nr. 27.

Købstæderne skal fremtidig forelægge spørgsmålet om optagelse af biveje på vejplanen for amtsrådet i lighed med de nuværende sognekommuner.

Til nr. 29.

I konsekvens af, at tilsynet med hovedlandeveje og landeveje under kommunal bestyrelse føres af ministeren — jfr. vejbestyrelseslovens § 17 — foreslås det, at klager over ekspropriationsbeslutninger vedrørende disse veje fortsat skal indbringes for ministeren, uanset om beslutningen er truffet af en amtskommunal eller kommunal myndighed.

Klager over købstadkommunernes ekspropriationsbeslutninger med hensyn til biveje har hidtil kunnet indbringes direkte for ministeren.

Efter ændringsforslaget skal klager vedrørende biveje — herunder biveje i købstadkommunerne — indgives til amtsrådet, hvis afgørelse kan påklages til ministeren.

Til nr. 31.

Beføjelsen til at udpege et antal personer - i alt 24 i hver amtsrådsreds — til optagelse på liste over medlemmer af taksationskommissionen foreslås tillagt amtsrådet. Efter den nugældende formulering af bestemmelsen udpeges medlemmerne i den enkelte sag af amtmanden. I praksis sker udpegningen dog hyppigst af taksationskommissionens formand. Da amtsrådet som vejbestyrelse selv kan være part i sagen, finder man det rigtigere at foreskrive, at taksationskommissionens formand foretager udpegningen. Efter den nugældende bestemmelse foretages udpegningen af taksationskommissionsmedlemmer for en 8-årig periode. Man har fundet det mere hensigtsmæssigt at foreslå, at udpegningen sker for amtsrådets funktionstid svarende til, hvad der gælder efter lov nr. 186 af 4. juni 1964 (§ 7) om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom (statsekspropriationsloven).

Til nr. 32.

Bestemmelsen foreslås ændret svarende til ændringen under nr. 31.

Til nr. 34.

Der henvises til bemærkningen til nr. 29.

Til nr. 35.

Amtsrådsforeningen har foreslået, at 2 medlemmer af § 35-udvalgene udpeges af kommunerne i amtet gennem deres organisation. Ændringsforslaget er formuleret i overensstemmelse hermed.

Til nr. 37.

Ved ændringsforslaget til § 35, stk. 4, søges der tillagt ministeren beføjelse til at bemyndige amtsrådet til at tillade undtagelser fra adgangsbegrænsningen for landevejes og bivejes vedkommende.

Til nr. 48.

Der henvises til bemærkningen til nr. 29.

Til nr. 52.

Købstadkommunerne kan efter den nugældende bestemmelse selv dispensere fra byggeinjebestemmelser for biveje i købstæderne. Denne beføjelse foreslås ved ændringsforslaget tillagt amtsrådet.

Til nr. 59.

For at opnå den for færdselssikkerheden nødvendige ensartethed med hensyn til tilvejebringelse og anvendelse af sikkerhedsforanstaltninger ved niveauekrydsninger bemyndiges ministeren for offentlige arbejder efter foreslaget til at fastsætte regler herfor. Sådanne regler foreligger allerede udarbejdet med hjemmel i krydsningsloven, jfr. senest ministeriet for offentlige arbejders regler om automatiske signaler ved niveaueverksler over jernbaner af 14. december 1959. Den tekniske og trafikale udvikling, og ønsket om at nedbringe antallet af ulykker, nødvendiggør, at sådanne regler stadig ajourføres og forbedres.

I overensstemmelse med de nugældende regler og for at sikre ensartethed ved etablering af de i betragtning kommende sikkerhedsforanstaltninger foreslås, at forslag hertil forelægges ministeren for offentlige arbejder til afgørelse, samt at ministeren kan give vejbestyrelserne og jernbanestyrelserne pålæg om gennemførelse af disse foranstaltninger.

De omhandlede foranstaltninger betales af vejfonden i samme omfang som hidtil efter krydsningsloven.

Bestemmelsen i stk. 4 svarer til § 8, stk. 1, i krydsningsloven.

Til § 2.

Ændringsforslagene er en konsekvens af den ved vejbestyrelseslovens § 6, stk. 1, foreslåede ændring i bestyrelsesforholdene for hovedlandeveje, jfr. de almindelige bemærkninger.

Til § 3.

Ændringsforslagene er en konsekvens af de ved § 1 foreslåede ændringer i vejbestyrelsesloven samt af forslaget om ophævelse af krydsningsloven.

Til nr. 18.

Siden vedtagelsen af vejtilskudsloven i 1958 ydes der visse kommuner, hvor den kollektive bytrafik er koncentreret, et tilskud svarende til $\frac{3}{4}$ af den vægtafgift, der betales af busser, der udelukkende benyttes til omnibuskørsel i fast rute inden for det pågældende område. Motiveringen herfor var at

give disse kommuner en vis dækning for de særlige vejjudgifter, der følger af hyppig kørsel med de meget tunge busser.

Statens udgift hertil andrager for tiden ca. 4 mill. kr. årligt, der i henhold til bestemmelsen fordeles som tilskud mellem knap 150 kommuner.

Da adskillige byer og bymæssigt bebyggede områder efterhånden er i besiddelse af et vejnet, der har tilstrækkelig bæreevne til buskørslen, og da udgifter til forstærkningsarbejder m. v. på vejene er genstand for almindelig refusion, foreslås det i forbindelse med kommunalreformen at ophæve det pågældende tilskud. Ophævelsen vil medføre administrativ forenkling.

Til § 4.

Den nuværende hjemmel til at udfærdige vejvedtægter indeholdende bestemmelser om anlæg og vedligeholdelse af private fællesveje og grundejerbidrag til offentlige veje findes for købstædernes vedkommende i lov af 14. december 1857, indeholdende nogle forskrifter om gader, veje og vandløb i København, således som denne lov er ændret ved lov nr. 85 af 31. marts 1926, og for de bymæssige sognekommuners vedkommende i lov nr. 90 af 23. marts 1932. De materielle regler i de to love er i det væsentlige ens, idet der dog, for så vidt angår belysning, i købstæderne er hjemmel til at pålægge grundejerne at holde private fællesveje samt gård-

arealer, der benyttes som offentlige veje, belyst på passende måde, medens et sådant krav kun kan stilles i de bymæssige sognekommuner, såfremt en grundejermajoritet fremsætter ønske herom.

De materielle regler i det nu foreliggende forslag er udformet som fællesregler for kommunerne i overensstemmelse med de nugældende regler i Københavns kommune og købstæderne, hvorved 1932-loven kan ophæves. Samtidig er klagebestemmelserne udformet således, at amtsrådet generelt er klagemyndighed i 1. instans, medens ministeren for offentlige arbejder er klagemyndighed i 2. instans, det sidstnævnte i overensstemmelse med den praksis, der har udviklet sig siden ombudsmandslovens ikrafttræden. Ændringerne harmonerer med det forslag til lovgivning om private fællesveje og vejbidrag, der er udarbejdet af det af ministeriet for offentlige arbejder nedsatte vejlovsudvalg af 1951, jfr. betænkningen om private fællesveje og vejbidrag.

Man har ikke fundet det nødvendigt at udarbejde forslag til ændringer i lov af 14. april 1865 om istandsættelsen og vedligeholdelsen af private veje, til hvis afbenyttelse flere er udelukkende berettigede, idet reglerne om private veje i denne lov, der omhandler forholdene i landområderne, er udformet således, at de finder anvendelse såvel i sognekommuner som i købstadkommuner, og derved også i de fremtidige kommuner. Loven finder i øvrigt ikke anvendelse i områder med vejvedtægt.

Bilag.

I dette bilag anføres i venstre spalte de i lovforslagets §§ 1-4 omhandlede bestemmelser i den nugældende formulering, medens de foreslåede ændringer anføres i højre spalte.

Gældende formulering.

§ 2. Under „købstæder“ henregnes i denne lov også handelspladser og flækker.

§ 3, stk. 2.

b) Landeveje af 1. klasse er de veje, der uden at være hovedlandeveje betjener den gennemgående trafik mellem købstæder indbyrdes eller mellem disse og hovedlandevejene, samt veje, der kan ligestilles hermed.

c) Landeveje af 2. klasse er de veje, der fortrinsvis betjener oplandstrafikken til købstæder, samt veje, der kan ligestilles hermed.

§ 5.

Stk. 4. For samtlige medlemmer udpeges suppleanter. Vederlag for formanden og medlemmerne fastsættes ved finansloven. Udgifterne hertil og til medhjælp for nævnet samt dettes udgifter til rejser m. v. afholdes af de vejfondene i henhold til lov bekendtgørelse nr. 123 af 23. marts 1932 § 9, stk. 2 og 3, tilfaldende andele af motorafgifterne.

§ 6. Hovedlandeveje, der er anlagt eller udbygget som motorveje, bestyres af mini-

Forslag.

§ 1.

I lov om bestyrelsen af de offentlige veje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 342 af 9. december 1964, foretages følgende ændringer:

1. § 2 affattes således:

„§ 2. Ved kommuner forstås i denne lov de hidtidige købstæder, handelspladser, flækker, kommuner oprettet i henhold til § 52 a i lov om landkommunernes styrelse samt sognekommuner.

Stk. 2. Ved bykommuner forstås i denne lov kommuner, hvori indgår kommuner, som før 1. april 1970 var købstæder, handelspladser eller flækker, samt kommuner oprettet i henhold til § 52 a i lov om landkommunernes styrelse.“

2. I § 3, stk. 2, *litra b og c*, ændres „købstæder“ til „større bysamfund“.

3. § 5, stk. 4, 3. pkt., affattes således:

„Udgifter hertil og til medhjælp for nævnet samt dettes udgifter til rejser m. v. afholdes af vejfonden.“

4. § 6 affattes således:

„§ 6. Hovedlandeveje, der er anlagt eller udbygget som motorveje, bestyres af

Gældende formulering.

steren for offentlige arbejder, jfr. lov om hovedlandeveje. De øvrige hovedlandeveje samt landevejene henhører under amtsrådenes, i Københavns kommune under magistratens, i Frederiksberg kommune under kommunalbestyrelsens og i købstæderne under byrådenes bestyrelse. For så vidt strækninger af landeveje eller de sidstnævnte hovedlandeveje inden for byernes område hidtil har henhørt under et amtsråds administration, bestyres de fortsat af amtsrådet, jfr. dog § 9.

Stk. 2. Bivejene henhører i de til amtsråds-kredsene hørende kommuner, i købstæderne og i Frederiksberg kommune under de pågældende kommunalbestyrelsers bestyrelse og i København under magistratens.

§ 7. Ministeren for offentlige arbejder bestemmer snarest efter lovens ikrafttræden efter forhandling med de respektive kommunale myndigheder og efter indhentet erklæring fra vejnævnet, hvilke veje der skal henregnes til hovedlandeveje og landeveje af 1. og 2. klasse. Efter den 1. april 1964 kan klassificering af veje som hovedlandeveje dog kun ske ved særlig lov, jfr. lov om hovedlandeveje.

§ 9. Ministeren for offentlige arbejder kan efter forhandling med de respektive kommunale myndigheder og efter indhentet erklæring fra vejnævnet foretage forandring i klassificeringen af de i vejregisteret opførte landeveje og biveje, bestemme, at bestyrelsen af landeveje overgår fra en kommunal myndighed til en anden, samt i vejregisteret optage nyanlagte veje som landeveje. Erklæring fra vejnævnet er uforuden, når ændringen i vejregisteret skyldes mindre vejforlægninger.

§ 10. Ministeren for offentlige arbejder kan efter forhandling med vedkommende vejbestyrelse bestemme, at adgangsveje og forpladser til jernbanestationer, lufthavne og færgesteder under hensyn til de pågældende anlægs eller steders færdselsmæssige betydning skal henføres til en af de i § 3, stk. 2, under litra b)-f) nævnte arter af veje og derefter overtages af den pågældende kom-

Forslag.

ministeren for offentlige arbejder, jfr. lov om hovedlandeveje. De øvrige hovedlandeveje samt landevejene henhører under amtsrådenes bestyrelse. Strækninger af hovedlandeveje og landeveje, som indtil 1. april 1970 har henhørt under et byråds bestyrelse, forbliver under bykommunens bestyrelse. I Københavns og Frederiksberg kommuner henhører hovedlandeveje bortset fra motorveje under henholdsvis magistratens og kommunalbestyrelsens bestyrelse.

Stk. 2. Bivejene henhører under kommunernes bestyrelse, i Frederiksberg kommune under kommunalbestyrelsens og i Københavns kommune under magistratens bestyrelse.“

5. I § 7, 1. pkt., ændres „kommunale“ til „amtskommunale og kommunale“.

6. § 9, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

„§ 9. Ministeren for offentlige arbejder kan efter forhandling med de respektive amtskommunale og kommunale myndigheder og efter indhentet erklæring fra vejnævnet foretage forandring i klassificeringen af de i vejregistret opførte landeveje og biveje, bestemme, at bestyrelsen af hovedlandeveje og landeveje skal overgå fra en vejbestyrelse til en anden samt i vejregistret optage nyanlagte veje som landeveje.“

7. I § 10, 1. pkt., ændres „kommune“ til „vejbestyrelse“.

Gældende formulering.

mune. For overtagelsen gælder tilsvarende regler som i § 13.

§ 13. For så vidt administrationen af en offentlig vej i henhold til bestemmelserne i §§ 7 og 9 overgår til en anden kommunes bestyrelse, fastsættes de økonomiske vilkår for overgangen i mangel af mindelig overenskomst af vejvæsenet.

Stk. 2. I de i § 9, stk. 2, omhandlede tilfælde træffes der herunder bestemmelse om, i hvilken udstrækning sognekommunen skal refundere amtskommunen en del af dennes egenudgift ved vejens fremtidige vedligeholdelse.

§ 14. Inden for hver amtsrådsreds foranlediger amtsrådet, at hver enkelt til amtsrådskredsen hørende kommunalbestyrelse udarbejder en fortegnelse over de veje, der fremtidig skal være sognekommunale biveje af 1. og 2. klasse. På denne fortegnelse skal opføres samtlige hidtil offentlige veje, der ikke af ministeren for offentlige arbejder er henført under hovedlandevejenes eller landevejenes klasse. På fortegnelsen kan desuden optages:

- 1) veje, hvortil almenheden har færdselsret, der hviler på andet grundlag end vedtægt eller deklaration,
- 2) veje, der har været til brug for flere særskilt matrikulerede og i særligt eje værende ejendomme, jfr. herved § 26,
- 3) veje, hvortil arealer erhverves ved frivillig overenskomst eller efter forudgående ekspropriation, jfr. herved § 23.

§ 16. Kommunalbestyrelserne i købstæderne og Frederiksberg kommune samt Københavns magistrat affatter en fortegnelse over de veje, der fremtidig skal være biveje i disse kommuner. Fortegnelsen tilstilles ministeren for offentlige arbejder til optagelse i vejregisteret. Efter at bekendtgørelse herom er sket i overensstemmelse med reglerne i lovens § 8, tilstiller ministeren de respektive vejbestyrelser udskrift af vejregisteret. Ændring i fortegnelsen tilstilles snarest ministeren til optagelse i vejregisteret.

Forslag.

8. I § 13, stk. 1, ændres „kommunes“ til „amtskommunes eller kommunes“.

9. I § 13, stk. 2, ændres „§ 9, stk. 2“ til „§ 9, stk. 3“ og „sognekommunen“ til „kommunen“.

10. I § 14, stk. 1, udgår i 1. pkt.: „de veje, der fremtidig skal være sognekommunale“, og i 2. pkt. udgår: „hidtil“.

11. § 16, 1. pkt., affattes således:

„§ 16. Københavns magistrat og Frederiksberg kommunalbestyrelse udarbejder en fortegnelse over biveje.“

*Gældende formulering.***§ 17.**

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder fører tilsyn med, at de kommunale vejbestyrelser opfylder deres forpligtelser med hensyn til vedligeholdelsen af hovedlandeveje og landevejene, og kan pålægge en vejbestyrelse at afhjælpe forefundne mangler inden en af ministeren fastsat frist. Overskrides denne, kan ministeren lade det forsømte arbejde udføre for vedkommende vejbestyrelses regning.

Stk. 3. For så vidt angår de under kommunal bestyrelse værende hovedlandeveje, gør vejbestyrelsen indstilling til ministeren om de anlægsarbejder, det skønnes nødvendigt at udføre i henhold til § 1, stk. 1, i lov om hovedlandeveje, og bestemmer i øvrigt, hvilke arbejder der skal foretages på disse veje. For så vidt angår landevejene, bestemmer vejbestyrelserne, dels hvilke arbejder der skal foretages, dels med ministerens samtykke hvilke nye veje der skal anlægges, og i hvilket omfang disse skal forbeholdes visse færdselsarter. Forinden bestemmelse træffes om, i hvilket omfang disse landeveje skal forbeholdes visse færdselsarter, forhandler ministeren for offentlige arbejder med justitsministeren herom.

§ 17.

Stk. 4. Ministeren kan dog, såfremt den kommunale vejbestyrelse ikke træffer de fornødne foranstaltninger, med vejnævnets tilslutning pålægge vejbestyrelsen at udføre sådanne anlægsarbejder på bestående landeveje, som han måtte finde påtrængende nødvendige, samt pålægge vejbestyrelsen at anlægge nye landeveje i det omfang, det skønnes påtrængende nødvendigt. Ministeren kan ligeledes give sådant pålæg med hensyn til anlæg, som omfattes af internationale forpligtelser, som den danske stat måtte påtage sig. Såfremt et pålæg ikke efterkommes inden en af ministeren efter forhandling med vejnævnet fastsat frist, kan ministeren lade det pågældende arbejde udføre for vedkommende vejbestyrelses regning.

§ 17.

Stk. 5. Projekter til anlæg, ombygning eller udvidelse af landeveje samt sådanne

Forslag.

12. I § 17, stk. 2, 1. pkt., ændres „de kommunale vejbestyrelser“ til „vejbestyrelserne“.

13. I § 17, stk. 3, 1. pkt., ændres „kommunal“ til „amtskommunal eller kommunal“.

14. I § 17, stk. 4, 1. pkt., ændres „den kommunale vejbestyrelse“ til „vejbestyrelsen“.

15. I § 17, stk. 5, ændres „kommunal“ til „amtskommunal eller kommunal“.

Gældende formulering.

projekter til ombygning eller udvidelse af hovedlandeveje under kommunal bestyrelse, som ikke omfattes af § 1, stk. 1, i lov om hovedlandeveje, skal, forinden arbejdet påbegyndes, godkendes af ministeren, for så vist angår linjeføring, længde- og tværprofil samt udformning af og oversigtsforholdene ved indmundinger af offentlige og private veje, for hovedlandevejenes vedkommende tillige for så vidt angår kørebanebelægning og øvrige udstyr.

§ 17.

Stk. 6. Udgifterne ved de i nærværende paragraf omhandlede arbejder og foranstaltninger på landeveje afholdes af vedkommende vejbestyrelse, jfr. dog lov nr. 194 af 7. juni 1958 samt §§ 13 og 17, stk. 7, i nærværende lov. Det samme gælder sådanne arbejder og foranstaltninger på hovedlandeveje under kommunal bestyrelse, som ikke omfattes af § 1, stk. 1, i lov om hovedlandeveje.

§ 17.

Stk. 7. Udførelse af nye fortovsanlæg, ændring af bestående fortove samt tilvejebringelse eller ændring af kantbegrænsning for fortove langs de af amtsrådene bestyrede hovedlandeveje og landeveje gennem byer og bebyggelser sker efter forhandling mellem amtsrådet og vedkommende kommunalbestyrelse. Amtsrådet kan derefter bestemme, at udgifterne til tilvejebringelse af tidsvarende belægning af og kantbegrænsning for sådanne fortove helt eller delvis skal afholdes af de tilstødende grundes ejere, overensstemmende med reglerne i kommunens vejvedtægt om påligning af bidrag til istandsættelse af overtagne eller nye veje m. m. Findes der ikke vejvedtægt for området, kan amtsrådet bestemme, at de pågældende udgifter helt eller delvis skal afholdes af vedkommende by- eller sognekommune.

§ 18. Det påhviler kommunalbestyrelserne i de til amtsråds kredsene hørende kommuner at administrere de i disse kommuner værende biveje og holde dem i en

Forslag.

16. I § 17, stk. 6, 2. pkt., ændres „kommunal“ til „amtskommunal eller kommunal“.

17. I § 17, stk. 7, sidste punktum, ændres „vedkommende by- eller sognekommune“ til „kommunen“.

18. § 18, stk. 1, affattes således:

„§ 18. Det påhviler kommunalbestyrelserne at administrere bivejene og holde dem i en efter trafikken art og størrelse forsvarlig stand.“

Gældende formulering.

efter trafikken art og størrelse forsvarlig stand.

§ 18.

Stk. 2. Amdsrådet fører tilsyn med, at kommunalbestyrelserne opfylder deres forpligtelser med hensyn til vedligeholdelsen af bivejene, og kan pålægge en kommunalbestyrelse at afhjælpe forfundne mangler inden en af amtsrådet fastsat frist. Overskrides denne, kan amtsrådet lade det forsømte arbejde udføre for vedkommende sognekommunes regning.

§ 18.

Stk. 4. Projekter til anlæg af nye sognekommunale biveje samt til ombygning eller udvidelse af bestående biveje skal, forinden arbejdet påbegyndes, godkendes af amtsrådet, for så vidt angår linjeføring, længde- og tværprofil samt udformningen af og oversigtsforholdene ved indmundingen af offentlige og private veje. Efter indstilling af vejnævnet kan ministeren for offentlige arbejder undtage kommuner, der har en fast teknisk forvaltning, fra denne bestemmelse.

§ 19. Det påhviler byrådene, Københavns magistrat og Frederiksberg kommunalbestyrelse at administrere de i de pågældende kommuner værende biveje og holde disse i en efter trafikken art og størrelse forsvarlig stand.

Forslag.

19. I § 18; *stk. 2, 2. pkt.*, ændres „sognekommunes“ til „kommunes“.

20. § 18, *stk. 4*, affattes således:

„*Stk. 4.* Projekter til anlæg af nye biveje samt til ombygning eller udvidelse af bestående biveje skal, forinden arbejdet påbegyndes, godkendes af amtsrådet for så vidt angår linjeføring, længde- og tværprofil samt vejtilslutninger. Bestemmelsen finder ikke anvendelse i bykommuner samt i de kommuner i øvrigt, der inden 1. april 1970 af ministeren for offentlige arbejder er undtaget fra bestemmelsen. Ministeren for offentlige arbejder kan efter indstilling fra vejnævnet undtage andre kommuner, der har en fast teknisk forvaltning, fra bestemmelsen.“

21. I § 19, *stk. 1*, udgår „byrådene“.

22. Som ny § 19 a indsættes:

„§ 19 a. Ministeren for offentlige arbejder kan efter indhentet erklæring fra vedkommende jernbanestyrelse og vejbestyrelse — for bivejes vedkommende tillige fra amtsrådet — pålægge disse at anlægge eller udbygge viadukter til sikring af færdslen ved krydsninger mellem jernbane og vej mod, at udgifterne herved fuldt ud afholdes af vejfonden. For så vidt anlæg eller udbygning af en sådan viadukt måtte medføre fremtidige lettelser i jernbanens årlige udgifter, afholdes et til den kapitaliserede værdi af udgiftsbesparselsen og andre indvundne fordele

Gældende formulering.

§ 20. Samtidig med, at meddelelse i henhold til § 8 optages i Statstidende om nedlæggelse uden for Københavns kommune af en i vejregisteret optagen bivej eller af en hovedlandevej eller landevej, der ikke opretholdes som bivej, vil der ved vejbestyrelsens foranstaltning ved anbefalet brev være at give de tilgrænsende lodsejere samt andre lodsejere, der efter vejbestyrelsens opfattelse kan have interesse i vejens opretholdelse som privat, underretning om nedlæggelsen. Såfremt nogen lodsejer inden 6 måneder efter dette tidspunkt fremsætter påstand om, at vejen eller nogen del af denne er af vigtighed for hans ejendom, og dette godkendes af vejbestyrelsen — for sognekommunale bivejes vedkommende dog af amtsrådet — eller i mangel af sådan godkendelse godtgøres ved kendelse af en på klagerens foranledning nedsat landvæsenkommission, opretholdes vejen som privat, idet det samtidig fastslås, hvilke ejendomme der har ret til færdsel ad pågældende vej. Begæring om nedsættelse af landvæsenkommissionen skal være indgivet inden 1 måned efter, at vejbestyrelsens (amtsrådets) beslutning er meddelt klageren. Om færdselsretten sker tinglysning ved vejbestyrelsens foranstaltning og på dennes bekostning.

§ 20.

Stk. 3. Ved vejforlægninger kan dog vejbestyrelsen straks gå frem efter reglerne i stk. 2, for så vidt angår mindre, aflagte vejarealer, der ikke kan have færdselsmæssig betydning for vedkommende lodsejere. Foretages vejforlægninger i forbindelse med ekspropriationer i henhold til forordningen af 5. marts 1845, kan vedkommende besigtigelses- og ekspropriationskommission bestemme, hvorledes der skal forholdes med de aflagte vejarealer:

§ 21. Ministeren for offentlige arbejder udarbejder efter forhandling med de pågældende kommunale vejbestyrelser en vejplan for hele landet, omfattende samtlige hoved-

Forslag.

svarende beløb dog af jernbanen. Såfremt enighed ikke opnås om beløbets størrelse, fastsættes dette af ministeren.“

23. I § 20, stk. 1, 2. pkt., ændres „vejbestyrelsen — for sognekommunale bivejes vedkommende dog af amtsrådet“ til „amtsrådet, i Frederiksberg kommune af kommunalbestyrelsen“.

24. I § 20, stk. 1, 3. pkt., ændres „vejbestyrelsens (amtsrådets)“ til „amtsrådets (kommunalbestyrelsens)“.

25. I § 20, stk. 3, 2. pkt., ændres „forordningen af 5. marts 1845, kan vedkommende besigtigelses- og ekspropriationskommission“ til „lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom, kan vedkommende ekspropriationskommission“.

26. I § 21, stk. 1, 1. pkt., ændres „kommunale“ til „amtskommunale og kommunale“.

Gældende formulering.

landeveje og landeveje samt sådanne biveje, som må anses for at være af særlig betydning for den gennemgående færdsel. Forinden en hovedlandeveysstrækning fremtidig optages på vejplanen, forelægges sagen for vejnævnet. Forinden en sognekommunal bivej optages på vejplanen, skal sagen forelægges for vedkommende amtsråd. Opnås der ikke enighed mellem ministeren og et amtsråd om optagelsen af en sognekommunal bivej på vejplanen, skal sagen forelægges for vejnævnet, inden ministeren træffer den endelige afgørelse.

§ 22. Tvistigheder mellem de kommunale myndigheder vedrørende vejvæsenet afgøres af ministeren for offentlige arbejder, der også har den endelige afgørelse af alle klager over de kommunale vejbestyrelser samt over de kommunale myndigheder, der bistår ministeren ved administrationen af de hovedlandeveje, der er anlagt eller udbygget som motorveje.

§ 25.

Stk. 2. De kommunale vejbestyrelses ekspropriationsbeslutninger såvel som ekspropriationsbeslutninger truffet af de kommunale myndigheder, der bistår ministeren for offentlige arbejder ved anlægget og administrationen af visse hovedlandeveje, kan inden 30 dage efter åstedetsforretningens dato indankes for ministeren, såfremt beslutningen er truffet af et amtsråd, et byråd, Københavns magistrat eller af Frederiksberg kommunalbestyrelse. For andre kommuners vedkommende sker påanke inden for samme frist til amtsrådet, hvis afgørelse inden 30 dage kan indbringes for ministeren. Den pågældende fritages dog ikke ved sådan klage for foreløbig at efterkomme den vedtagne beslutning.

§ 27. Taksationskommissionens forretningsområde er amtsråds kredsen med de inden for dennes grænser beliggende købstæder. Ministeren for offentlige arbejder kan dog inden for en amtsråds kreds ned sætte flere taksationskommissioner.

Forslag.

27. I § 21, stk. 1, 3, og 4. pkt., udgår „sognekommunal“.

28. I § 22 ændres „kommunale“ til „amtskommunale og kommunale“.

29. § 25, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* De amtskommunale og kommunale vejbestyrelses ekspropriationsbeslutninger, herunder ekspropriationsbeslutninger truffet af de amtskommunale og kommunale myndigheder, der bistår ministeren for offentlige arbejder ved anlægget og administrationen af visse hovedlandeveje, kan indbringes for ministeren, såfremt beslutningen vedrører en hovedlandevej eller landevej. Det samme gælder beslutninger vedrørende biveje i Frederiksberg kommune. For andre bivejes vedkommende kan afgørelsen indbringes for amtsrådet, hvis afgørelse kan påklages til ministeren. Klagefristen er 30 dage efter, at afgørelsen er meddelt klageren. De pågældende fritages dog ikke ved sådan klage for foreløbig at efterkomme den påklagede beslutning. Dog kan klagemyndigheden bestemme, at klagen skal have opsættende virkning.“

30. I § 27, stk. 1, udgår „med de inden for dennes grænser beliggende købstæder“.

Gældende formulering.

Stk. 2. Taksationskommissionen består af en formand og to medlemmer. Som formand for hver taksationskommission udnævner ministeren for offentlige arbejder efter samråd med justitsministeren en af amtets underretsdommere eller dommerfuldmægtige. I hver amtsrådsreds udpeger amtsrådet og byrådene (herunder Frederiksberg kommunalbestyrelse) for en 8-årig periode et antal personer, som amtmanden optager på en liste over medlemmer af taksationskommissionerne. Amtsrådet udpeger 8 (Københavns amtsråd dog 12) personer, medens hvert byråd udpeger én person for hver påbegyndt 5.000 indbyggere i købstadkommunen, dog højst 4 personer. Amtmanden bestemmer, hvem af de således på listen opførte der skal deltage i taksationskommissionerne vedrørende de enkelte anlæg eller dele deraf.

§ 28.

Stk. 3. Hver overtaksationskommission består af en formand, der skal opfylde betingelserne for at være landsdommer, og 2 faste medlemmer med suppleanter. Formanden, medlemmerne og suppleanterne beskikkes af ministeren for offentlige arbejder for en 8-årig periode. I hver sag tiltrædes kommissionen desuden af 2 medlemmer, der udpeges af ministeren efter en ligeledes for en 8-årig periode udarbejdet liste, på hvilken der for hver amtsrådsreds inden for overtaksationskommissionens område optages 5 personer efter indstilling af amtsrådet og 1 person for hver købstad (herunder Frederiksberg kommune) inden for området efter indstilling fra vedkommende byråd.

§ 29.

Stk. 2. I taksations- og overtaksationskommissionernes møder medvirker uden stemmeret en af vedkommende amtsråd eller, for så vidt det drejer sig om ekspropriation til de af en købstad (herunder Frederiksberg kommune) bestyrede veje, en af vedkommende kommunalbestyrelse udpeget landinspektør.

§ 33.

Stk. 2. Klager over, at en kommunal vej-

Forslag.

31. § 27, stk. 2, 3., 4. og 5. pkt., affattes således:

„I hver amtsrådsreds udpeger amtsrådet 24 personer, der for amtsrådets funktionstid optages på en liste over medlemmer af taksationskommissionen eller kommissionerne i amtsrådsredsen. Frederiksberg kommunalbestyrelse udpeger yderligere for sin funktionstid 4 medlemmer til optagelse på listen for Københavns amtsrådsreds. Taksationskommissionens formand bestemmer, hvem af de på listen opførte, der skal deltage i den enkelte taksationsforretning.“

32. § 28, stk. 3, 3. pkt., affattes således:

„I hver sag tiltrædes kommissionen desuden af 2 medlemmer, der udpeges af overtaksationskommissionens formand efter en liste, på hvilken der for hver amtsrådsreds inden for overtaksationskommissionens områder er optaget 12 personer. Listen udfærdiges for hver amtsrådsreds og for amtsrådets funktionstid af ministeren efter forudgående indstilling fra amtsrådet. Frederiksberg kommunalbestyrelse indstiller yderligere 2 personer til optagelse på listen for Københavns amtsrådsreds.“

33. § 29, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* I taksations- og overtaksationskommissionernes møder medvirker uden stemmeret en landinspektør, der udpeges af vejbestyrelsen.“

34. § 33, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Klager over, at en vejbestyrelse

Gældende formulering.

bestyrelse har nægtet samtykke til en overkørsel eller anden adgang, kan indbringes for ministeren for offentlige arbejder inden 30 dage efter, at afgørelsen er meddelt klageren. Er vejbestyrelsen et sogneråd, indbringes klagen dog inden samme frist for vedkommende amtsråd.

§ 35. Til varetagelse af de i denne paragraf og i § 38 omhandlede opgaver nedsættes snarest efter lovens ikrafttræden ved amtmændens foranstaltning i hver amtsråds-kreds med undtagelse af Københavns amtsråds-kreds et udvalg, bestående af amtmanden som formand, 1 af ministeren for offentlige arbejder udpeget medlem, 1 af boligministeren udpeget medlem, 2 af amtsrådet valgte medlemmer og 2 medlemmer, valgt af henholdsvis De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark og foreningen „Bymæssige Kommuner“. Ved behandlingen af sager, der angår veje inden for købstadkommuner, indtræder i stedet for de 2 sidstnævnte medlemmer 2 repræsentanter, valgt af Den danske Købstadforening.

Stk. 2. For Københavns amtsråds-kreds nedsættes på samme måde et udvalg, bestående af amtmanden som formand, 1 af ministeren for offentlige arbejder udpeget medlem, 1 af boligministeren udpeget medlem samt 4 af Københavns amtsråd udpegede medlemmer.

Stk. 5. Såfremt ministeren for offentlige arbejder kan tiltræde indstillingen, udsteder han bekendtgørelse herom som nærmere angivet i § 36. Adgang til vejen vil herefter kun kunne tilstedes i det af bekendtgørelsen følgende omfang, dog at ministeren i særlige tilfælde — for de af de kommunale myndigheder bestyrede veje efter indstilling fra vejbestyrelsen — kan tillade undtagelser herfra.

Stk. 6. Hvis der mellem udvalget og en kommunalbestyrelse er uenighed om indstillingen, kan ministeren for offentlige ar-

Forslag.

har nægtet samtykke til en overkørsel eller anden adgang til offentlig vej, kan indbringes for ministeren for offentlige arbejder, såfremt beslutningen vedrører en hovedlandevej eller landevej. Det samme gælder beslutninger vedrørende biveje i Frederiksberg kommune. For andre bivejes vedkommende kan afgørelsen indbringes for amtsrådet, hvis afgørelse kan påklages til ministeren. Klagefristen er 30 dage efter, at afgørelsen er meddelt klageren.“

35. § 35, stk. 1, affattes således:

„**§ 35.** De opgaver, der er nævnt i denne paragraf og i § 38, varetages af et udvalg, der nedsættes af amtsrådet. Udvalget består af en formand, der udpeges af ministeren for offentlige arbejder efter indstilling fra amtsrådet samt 6 andre medlemmer, hvoraf 1 udpeges af ministeren for offentlige arbejder, 1 af boligministeren, 2 af amtsrådet, og 2 af kommunerne i amtet gennem deres organisation.

36. § 35, stk. 2, ophæves, og stk. 3-9 bliver stk. 2-8.

37. I § 35, stk. 5, der bliver stk. 4, ændres i 2. pkt. „kommunale“ til „amtskommunale og kommunale“, og der indsættes som nyt 3. pkt.:

„Ministeren kan bemyndige amtsrådet til at tillade undtagelser for så vidt angår landeveje og biveje eller dele af disse veje, for veje under kommunal bestyrelse efter indstilling til amtsrådet fra vejbestyrelsen.“

38. I § 35, stk. 6, der bliver stk. 5, ændres „en kommunalbestyrelse“ til „et amtsråd eller en kommunalbestyrelse“.

Gældende formulering.

bejder dog først godkende denne efter forhandling med boligministeren.

Stk. 7. Ministeren for offentlige arbejder kan i særlige tilfælde efter forhandling med boligministeren og med vejnævnets tilslutning træffe bestemmelse som angivet i stk. 3 med hensyn til vejstrækninger, som ikke er foreslået af udvalget, eller skærpe de af udvalget foreslåede bestemmelser.

Stk. 9. Bestemmelserne i stk. 1-8 finder ikke anvendelse på vejstrækninger beliggende i Frederiksberg kommune.

§ 37.

Stk. 5. De udgifter, der vil være at afholde i henhold til stk. 1-4, påhviler vedkommende vejbestyrelse. Dog afholder vejfonden 85 pct. af udgifterne vedrørende de af de kommunale myndigheder bestyrede veje.

§ 38. Hvis forholdene, efter at de i § 35 omhandlede udvalg har afsluttet deres gennemgang af de i amtsrådskrædsen beliggende veje, gør det ønskeligt at inddrage andre vejstrækninger under de i henhold til § 35 fastsatte bestemmelser eller helt eller delvis at ophæve sådanne bestemmelser, kan udvalget til enhver tid efter anmodning fra ministeren for offentlige arbejder eller efter indstilling af en vej- eller kommunalbestyrelse tage spørgsmålet op til behandling i overensstemmelse med foranstående regler.

§ 40. Når vedkommende vejbestyrelse af færdselshensyn finder, at der bør sikres en offentlig vej mulighed for udvidelse til større bredde, eller at færdselens tarv i øvrigt gør det fornødent, kan den beslutte, at fremtidig bebyggelse ved vejen, hvad enten bebyggelsen sker på en hidtil ubebygget del af en grund, ved ombygning af en bestående bygning eller i stedet for nedbrændte eller nedrevne bygninger, skal holdes bag ved byggelinjer, der forløber på begge sider af vejen, og hvis indbyrdes afstand ikke overstiger 40 m ved hovedlandeveje og landeveje og 30 m ved andre offentlige veje. Med ministeren for offentlige arbejders godkendelse kan afstanden mellem byggelinjerne ved hovedlandeveje dog forøges indtil 100 m og ved landeveje samt

Forslag.

39. I § 35, stk. 7, der bliver stk. 6, ændres „stk. 3“ til „stk. 2“.

40. I § 35, stk. 9, der bliver stk. 8, ændres „stk. 1-8“ til „stk. 1-7“.

41. I § 37, stk. 5, 2. pkt., ændres „kommunale“ til „amtskommunale og kommunale“.

42. I § 38 ændres „vej- eller kommunalbestyrelse“ til „amtsråd eller kommunalbestyrelse“.

43. § 40, stk. 1, 2. og 3. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

„Med ministeren for offentlige arbejders godkendelse kan afstanden mellem byggelinjerne ved hovedlandeveje dog forøges indtil 100 m og ved landeveje indtil 50 m. Ved biveje i Københavns og Frederiksberg kommuner kan afstanden mellem byggelinjerne med ministerens godkendelse forøges indtil 50 m. Amtsrådene kan i særlige tilfælde tillade, at afstanden mellem byggelinjerne ved biveje i øvrigt forøges indtil 50 m.“

Gældende formulering.

biveje i købstæderne, København og Frederiksberg indtil 50 m. Endvidere kan amtsrådene i særlige tilfælde tillade, at afstanden mellem byggelinjerne ved sognekommunale biveje forøges indtil 50 m. Byggelinjerne fastlægges normalt i forhold til vejens midtlinje. Hvad der i henhold til foranstående gælder om bygninger, gælder også om sportspladser, kirkegårde, tankanlæg og andre anlæg af blivende art.

§ 41.

Stk. 2. Ministeren kan træffe bestemmelse som i stk. 1 angivet til sikring af mindre forlægninger og udretninger af bestående hovedlandeveje, der er anlagt eller udbygget som motorveje. Bestemmelse som i stk. 1 angivet til sikring af mindre forlægninger og udretninger af andre offentlige veje samt til regulering af vejkryds på sådanne veje kan træffes af vedkommende vejbestyrelse med samtykke af ministeren, for sognekommunale biveje dog med tilslutning af amtsrådet.

Stk. 3. Forinden en i henhold til stk. 1 truffen beslutning bekendtgøres efter reglerne i § 44, skal vejbestyrelsen have forhandlet med samtlige de af forslaget berørte kommuner. Opnås der ikke enighed med disse om forslaget, forelægges sagen til afgørelse for ministeren for offentlige arbejder eller, for så vidt et forslag til sikring af en sognekommunal bivej alene berører sognekommuner i en enkelt amtsrådsreds, for vedkommende amtsråd. Medfører beslutningen ændringer i by- eller markplandispositioner, der er godkendt af boligministeren, kan forslaget dog ikke gennemføres, medmindre denne samtykker deri.

§ 42. Når bestemmelser til sikring af en offentlig vej i henhold til § 41 er under udarbejdelse, kan ministeren for offentlige arbejder — for så vidt angår landeveje og biveje, efter begæring af vedkommende kommunale vejbestyrelse — nedlægge forbud imod, at en ejendom, der kan ventes berørt af bestemmelserne, anvendes på en måde, der må antages at komme i strid med disse bestemmelser. Sådant forbud kan kun nedlægges for et tidsrum af ét år og

Forslag.

44. I § 41, stk. 2, 2. pkt., ændres „sognekommunale biveje“ til „biveje uden for Københavns og Frederiksberg kommuner“.

45. I § 41, stk. 3, 1. pkt., ændres „kommuner“ til „amtskommuner og kommuner“.

46. I § 41, stk. 3, 2. pkt., udgår „sognekommunal“, og „sognekommuner“ ændres til „kommuner“.

47. I § 42, 1. pkt., udgår „kommunale“.

Gældende formulering.

kan ikke uden vejnævnets samtykke nedlægges mere end én gang.

§ 43. De kommunale vejbestyrelses beslutninger i medfør af §§ 40 og 41 kan i løbet af 30 dage efter den dag, da de er offentligt bekendtgjort i overensstemmelse med § 44, indankes for ministeren for offentlige arbejder, såfremt beslutningen er truffet af et amtsråd, et byråd, Københavns magistrat eller af Frederiksberg kommunalbestyrelse. For andre kommuners vedkommende sker påanke inden for samme frist til amtsrådet, hvis afgørelse inden 30 dage kan indbringes for ministeren. Den pågældende fritages dog ikke ved sådan klage for foreløbig at efterkomme den indankede beslutning.

§ 44. Om beslutninger, truffet i medfør af §§ 40 og 41, skal der ske offentlig bekendtgørelse på den i de berørte kommuner brugelige måde, ligesom vejbestyrelsen så vidt muligt bør sende meddelelse om bekendtgørelsen i anbefalet brev til de af bekendtgørelsen direkte berørte grundejere, hvis adkomst fremgår af tingbogen. I de i § 41 omhandlede tilfælde fremlægges den af vejbestyrelsen udarbejdede plan på kommunekontoret i de sogne- og købstadkommuner, der berøres af planen, eller på det for fremlæggelse af officielle bekendtgørelser i kommunen brugelige sted. Underretning sendes endvidere til vedkommende bygningsmyndighed samt til matrikelmyndighederne.

§ 44.

Stk. 6. Udstykningssager, der i henhold til § 8 i lov nr. 290 af 31. marts 1949 om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme forelægges vedkommende kommunalråd til erklæring, skal indeholde oplysning om, hvorvidt der på den pågældende ejendom hviler bestemmelser, truffet i medfør af § 41, og hvorvidt de parceller, der ønskes fraskilt, er berørt af byggebestemmelser i medfør af § 40. Såfremt dette er tilfældet, og bestemmelserne er pålagt af en anden myndighed end kommunalrådet, skal der endvidere vedlægges en erklæring fra denne myndighed.

Forslag.

48. § 43 affattes således:

„**§ 43.** De amtskommunale og kommunale vejbestyrelses beslutninger i medfør af §§ 40 og 41 kan indbringes for ministeren, såfremt beslutningen vedrører en hovedlandevej eller landevej. Det samme gælder beslutninger vedrørende biveje i Københavns og Frederiksberg kommuner. For andre bivejes vedkommende kan afgørelsen indbringes for amtsrådet, hvis afgørelse kan påklages til ministeren. Klagefristen er 30 dage, efter at afgørelsen er meddelt klageren. De pågældende fritages dog ikke ved sådan klage for foreløbig at efterkomme den påklagede beslutning.“

49. I § 44, stk. 1, 2. pkt., ændres „sogne- og købstadkommuner“ til „kommuner“.

50. I § 44, stk. 6, ændres i 1. pkt. „kommunalråd“ til „amtsråd eller kommunalbestyrelse“ og i 2. pkt. „kommunalrådet“ til „amtsrådet eller kommunalbestyrelsen“.

Gældende formulering.

§ 45. Ministeren for offentlige arbejder kan ophæve eller tillade afvigelse fra bestemmelser truffet i medfør af §§ 40 og 41 om byggelinjer ved hovedlandeveje. Tilsvarende beføjelse har ministeren med hensyn til byggelinjebestemmelser for købstadkommunale landeveje. Ministeren kan dog bemyndige de kommunale vejbestyrelser til helt eller delvis og efter omstændighederne under nærmere fastsatte forudsætninger at udøve den ham tilkommende beføjelse til at tillade fravigelse fra de nævnte bestemmelser, dog i alle tilfælde med rekurs til ministeren.

§ 45.

Stk. 2. Vedkommende amtsråd kan ophæve eller tillade afvigelse fra bestemmelser truffet i medfør af §§ 40 og 41 om byggelinjer ved de af rådet bestyrede landeveje. Tilsvarende beføjelse har amtsrådet med hensyn til byggelinjebestemmelser for sognekommunale biveje i amtsråds kredsen, for så vidt vedkommende kommunalbestyrelse i det enkelte tilfælde kan tiltræde, at bestemmelsen ophæves eller fraviges. Samtykke fra ministeren for offentlige arbejder udkræves dog til fravigelse fra eller ophævelse af bestemmelser, der er truffet i henhold til dennes godkendelse.

§ 45.

Stk. 3. Vedkommende vejbestyrelse kan ophæve eller tillade fravigelse fra bestemmelser, truffet i medfør af §§ 40 og 41, om byggelinjer ved de af samme bestyrede biveje i købstæderne, København og Frederiksberg. Samtykke fra ministeren for offentlige arbejder udkræves dog til fravigelse fra eller ophævelse af bestemmelser, der er truffet i henhold til dennes godkendelse.

§ 47. Ved offentlige stier forstås i denne lov de stier, der er optaget på stifortegnelserne for vedkommende kommuner.

§ 48. Amtsrådene, byrådene samt Frederiksberg kommunalbestyrelse er berettigede til inden for vedkommende kommunes område at overtage bestående stier som offentlige samt at anlægge nye offentlige stier.

Forslag.

51. I § 45, *stk. 1*, ændres i 2. pkt. „købstadkommunale“ til „kommunalt bestyrede“ og i 3. pkt. „kommunale“ til „amtskommunale og kommunale“.

52. § 45, *stk. 2*, affattes således:

„*Stk. 2.* Amtsrådet kan ophæve eller tillade afvigelse fra bestemmelser truffet i medfør af §§ 40 og 41 om byggelinjer ved landeveje under amtsrådets bestyrelse samt biveje inden for amtsråds kredsen, for bivejenes vedkommende efter indstilling fra kommunalbestyrelsen. For så vidt angår biveje i Københavns og Frederiksberg kommuner kan henholdsvis magistraten og kommunalbestyrelsen tillade ophævelse eller afvigelser fra bestemmelserne. Samtykke fra ministeren for offentlige arbejder udkræves dog til fravigelse fra eller ophævelse af bestemmelser, der er truffet i henhold til dennes godkendelse.“

53. § 45, *stk. 3*, ophæves.

54. I § 47, *stk. 1*, ændres „kommuner“ til „amtskommuner og kommuner“.

55. § 48 affattes således:

„**§ 48.** De amtskommunale og kommunale vejbestyrelser er berettiget til at overtage bestående stier som offentlige samt at anlægge nye offentlige stier. Kommunerne, bortset fra Frederiksberg kommune, skal have tilslutning hertil af amtsrådet.“

Gældende formulering.

§ 49.

Stk. 2. I de til amtsrådskredsene hørende kommuner fremlægges den i stk. 1 omhandlede fortegnelse efter forudgående bekendtgørelse på den på ethvert sted brugelige måde til almindeligt eftersyn i 4 uger i den pågældende kommune og i sådanne tilgrænsende kommuner, i hvilke stien fortsætter, eller for hvilke den skønnes at have interesse, og indsendes derefter til amtsrådet, rædsaget såvel af de bemærkninger, der fra beboernes side måtte være fremkommet, som af de pågældende kommunalbestyrelses erklæring. Amtsrådet bestemmer herefter, hvilke stier der fremtidig skal henhøre under den pågældende kommunes bestyrelse.

§ 49.

Stk. 4. Hvert 5. år foretages på tilsvarende måde en revision af stifortegnelserne, idet dog fremlæggelse af sognekommunale fortegnelser i tilstødende kommuner kun er nødvendig, når stien agtes nedlagt som offentlig. Om de ændringer i stifortegnelserne, der finder sted inden for fortegnelsernes 5-årige gyldighedsperiode, sker der offentlig bekendtgørelse i overensstemmelse med reglerne i stk. 3. De sognekommunale stifortegnelser kan kun ændres med amtsrådets samtykke.

Forslag.

56. I § 49, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres „de til amtsrådskredsene hørende kommuner“ til „kommunerne“.

57. I § 49, *stk. 4, 1. pkt.*, ændres „sognekommunale“ til „kommunernes“, og i 3. pkt. ændres „De sognekommunale“ til „Kommunernes“.

58. Til § 49 føjes som *stk. 6:*

„*Stk. 6.* Bestemmelserne i *stk. 2* og *stk. 4, 1. og 3. pkt.* finder ikke anvendelse i Frederiksberg kommune.“

59. Som ny § 55 a indsættes:

„§ 55 a. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter efter forhandling med justitsministeren nærmere regler for tilvejebringelse og anvendelse af afløbsstrækninger, udsigtsbælter og lyssignaler mod vejen, herunder lyssignaler suppleret med automatiske halve eller hele bomme ved krydsninger mellem jernbaner og veje, der er åbne for almindelig færdsel.“

Stk. 2. Forslag om etablering eller forbedring af de i *stk. 1* nævnte sikkerhedsforanstaltninger skal af amtsrådene efter forhandling med vedkommende politimester og jernbanestyrelse, for kommunalt besty-

Gældende formulering.

§ 56. De kommunale vejbestyrelser beslutninger i medfør af denne paragraf kan inden 30 dage efter, at de er offentligt bekendtgjort, indbringes for ministeren for offentlige arbejder.

§ 2.

Stk. 2. For så vidt angår motorvejsanlæg, kan ministeren enten træffe aftale med ét eller flere amtsråd eller andre kommunale myndigheder om, at anlæggets projektering forestås af vedkommende kommunale vejvæsen eller flere kommunale vejvæsen i forening, eller selv lade projekteringen udføre. Det samme gælder med hensyn til anlægsarbejdernes udførelse.

Forslag.

rede vejes vedkommende tillige fra vejbestyrelsen, forelægges ministeren for offentlige arbejder, der afgør sagen. Såfremt enighed ikke opnås, afgøres sagen af ministeren for offentlige arbejder efter forhandling med justitsministeren.

Stk. 3. Ministeren for offentlige arbejder kan pålægge vedkommende jernbanestyrelse eller vejbestyrelse at etablere eller forbedre de i stk. 1 omhandlede sikkerhedsforanstaltninger, mod at udgifterne ved anlæg, vedligeholdelse og drift af de pågældende foranstaltninger fuldt ud refunderes af vejfonden.

Stk. 4. Efter indstilling fra vedkommende jernbanestyrelse kan ministeren for offentlige arbejder tillade, at den jernbanen enten ved lovgivning eller i øvrigt pålagte forpligtelse til bevogtning af krydsninger med veje, der er åbne for almindelig færdsel, ophæves på betingelse af, at der af jernbanen tilvejebringes fornødne udsigtsbælter, eventuelt i forbindelse med afløbsstrækninger eller automatisk signal. Afløsning af manuelt betjente bomme med helt eller delvis automatisk virkende heibomme, anses ikke for en ophævelse af ovennævnte bevogtning. Udgifterne ved anlæg, vedligeholdelse og drift af de pågældende sikkerhedsforanstaltninger udredes i deres helhed af vedkommende jernbane.

60. I § 56, stk. 3, ændres „De kommunale vejbestyrelser“ til „Vejbestyrelsernes“.

§ 2.

I lov nr. 199 af 31. maj 1963 om hovedlandeveje foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 2, 1. pkt., ændres „Andre kommunale myndigheder“ til „kommunale bestyrelser“, „vedkommende kommunale vejvæsen“ til „vedkommende amtskommunale eller kommunale vejvæsen“ og „flere kommunale vejvæsen“ til „flere vejvæsen“.

Gældende formulering.

Stk. 3. Projektering af andre anlægsarbejder end motorvejsanlæg foretages på ministerens vegne og efter dennes nærmere bestemmelse af den i § 6, stk. 1, i lov om bestyrelsen af de offentlige veje omhandlede amts- eller bykommunale myndighed. Det samme gælder disse arbejders udførelse. Såfremt en kommunal myndighed ikke kan gennemføre projekteringen eller arbejdets udførelse inden for det tidsrum, som ministeren finder nødvendigt, eller det på grund af et anlægs omfang eller af andre særlige grunde skønnes påkrævet, kan ministeren dog selv træffe foranstaltning til gennemførelsen.

Stk. 4. Forinden et projekteret anlæg bringes til udførelse, skal vedkommende amts- eller bykommunale myndighed have adgang til at udtale sig. Den kommunale myndighed kan kræve, at eventuelle meningsforskelligheder om et projekts udformning forelægges for vejnævnet, forinden ministeren træffer afgørelse i sagen.

§ 3.

Stk. 2. Når de øvrige i §§ 1 og 2 omhandlede anlæg er bragt til udførelse, overgår de til bestyrelse af vedkommende i § 6, stk. 1, i vejbestyrelsesloven omhandlede kommunale myndighed. For så vidt angår anlæg på købstadgrund, kan ministeren for offentlige arbejder, når omstændighederne særlig taler derfor, efter forhandling med vedkommende kommunale myndigheder og efter indhentet erklæring fra vejnævnet bestemme, at anlægget skal overgå til vedkommende amtsråds bestyrelse. I så fald træffes der samtidig bestemmelse om, i hvilket omfang købstadkommunen skal refundere amtskommunen en del af dennes egenudgift ved vejens fremtidige bestyrelse.

Stk. 3. En kommunal myndighed kan forlange, at spørgsmål om tidspunktet for dens overtagelse af bestyrelsen af vejen, eventuelle mangler ved anlægget eller godtgørelse for særlige byrder ved vedligeholdelsen forelægges for vejnævnet, forinden ministeren træffer afgørelse i sagen.

Forslag.

2. I § 2, stk. 3, 3. pkt., ændres „en kommunal“ til „den pågældende“.

3. I § 2, stk. 4, 2. pkt., ændres „kommunale“ til „pågældende“.

4. I § 3, stk. 2, 1. pkt., ændres „kommunale“ til „amtskommunale“.

5. § 3, stk. 2, 2. og 3. pkt., affattes således:
„For så vidt angår anlæg i de i vejbestyrelseslovens § 2 omhandlede bykommuner kan ministeren for offentlige arbejder, når omstændighederne taler derfor, efter forhandling med vedkommende amtsråd og bykommunale myndighed og efter indhentet erklæring fra vejnævnet bestemme, at anlægget eller dele heraf skal overgå til vedkommende bykommunes bestyrelse. I så fald træffes der samtidig bestemmelse om, i hvilket omfang amtskommunen skal refundere bykommunen en del af dennes egenudgift ved vejens fremtidige bestyrelse.“

6. I § 3, stk. 3, ændres „En kommunal“ til „Et amtsråd eller en bykommunal“.

Gældende formulering.

§ 4. De i § 6, stk. 1, i vejbestyrelsesloven omhandlede kommunale myndigheder bistår hver inden for sit område ministeren for offentlige arbejder ved bestyrelsen af de hovedlandeveje, der er anlagt eller udbygget som motorveje. Almindelig drift og vedligeholdelse samt eventuelt fornøden belysning administreres således af disse myndigheder på ministerens vegne og efter dens nærmere bestemmelse. Det samme gælder projektering og udførelse af anlægsarbejder, der ikke falder ind under § 1, stk. 1. Om sådanne anlægsarbejder samt om udførelsen af andre foranstaltninger, der går ud over en almindelig vedligeholdelse, gør den kommunale myndighed særskilt indstilling til ministeren. Forinden bestemmelse træffes om udførelse af arbejder, som ikke er indstillet af vedkommende kommunale myndighed, skal denne have adgang til at udtale sig.

§ 4.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1 kan ministeren, hvor praktiske eller økonomiske grunde taler derfor og efter forhandling med vedkommende kommunale myndigheder, bestemme, at et amtsråd skal bistå ved bestyrelsen af et anlæg på købstadgrund, at en kommunal myndighed i øvrigt skal udføre visse arbejder inden for en anden kommunal myndigheds område, og at der skal oprettes fælles tjeneste til udførelse af visse foranstaltninger, såsom snerydning, grusning eller afstribning. En kommunal myndighed kan forlange, at der, inden afgørelse træffes, indhentes en udtalelse fra vejnævnet.

Stk. 3. Såfremt den kommunale myndighed ikke kan udføre et arbejde eller en foranstaltning inden for det tidsrum, som ministeren finder nødvendigt, kan udførelsen efter ministerens bestemmelse ske på anden måde.

§ 5. Andragender om tilladelser og dispensationer, som i henhold til vejbestyrelsesloven meddeles af vedkommende vej-

Forslag.

7. § 4, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

„Amtsrådene, Københavns magistrat og Frederiksberg kommunalbestyrelse bistår hver inden for deres område ministeren for offentlige arbejder ved bestyrelsen af de hovedlandeveje, der er anlagt eller udbygget som motorveje, jfr. dog stk. 2.“

8. I § 4, stk. 1, ændres i 4. pkt. „kommunale“ til „pågældende“ og i 5. pkt. udgår „kommunale“.

9. § 4, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

„Uanset bestemmelsen i stk. 1 kan ministeren, hvor praktiske eller økonomiske grunde taler derfor og efter forhandling med vedkommende amtsråd og bykommunale myndigheder bestemme, at en bykommune skal bistå ved bestyrelsen af et anlæg inden for dennes grænser, at et amtsråd eller en bykommunal myndighed i øvrigt skal udføre visse arbejder inden for en anden myndigheds område, og at der skal oprettes fælles tjeneste til udførelse af visse foranstaltninger, såsom snerydning, grusning eller afstribning.“

10. I § 4, stk. 2, 2. pkt., ændres „En kommunal“ til „Et amtsråd eller en bykommunal“.

11. I § 4, stk. 3, ændres „den kommunale“ til „amtsrådet eller den kommunale“.

12. I § 5, stk. 1, udgår „kommunale“.

Gældende formulering.

bestyrelse, indgives, for så vidt angår hovedlandeveje, der er anlagt eller udbygget som motorveje, til vedkommende i § 4, stk. 1-2, omhandlede kommunale myndighed, der med sin erklæring i sagen videre-sender denne til ministeren for offentlige arbejder.

Stk. 2. Ministeren kan dog bemyndige vedkommende kommunale myndighed til på hans vegne at meddele visse af de pågældende tilladelser og dispensationer.

§ 5.

Stk. 3. Klager over en kommunal myndigheds beslutninger i henhold til stk. 2 skal, såfremt de ønskes indbragt for ministeren, indsendes til denne inden 30 dage efter, at afgørelsen er meddelt klageren.

§ 6. Ministeren for offentlige arbejder drager omsorg for, at der til bestridelse af de kommunale myndigheders udgifter i henhold til §§ 2, 4 og 5 åbnes en konto, hvorpå den kommunale myndighed kan trække de fornødne beløb. På denne konto indbetales tillige indtægter vedrørende de i § 4 nævnte motorveje, som oppebæres af den kommunale myndighed.

Stk. 3. Under udgifter medtages administrationsudgifter m. v., der alene vedrører de i §§ 2, 4 og 5 omhandlede arbejder og foranstaltninger, ligesom der kan medregnes en andel af vedkommende kommunale vejvæsens udgifter til lønninger, kontorhold, lokaler, maskiner, inventar m. v.

§ 7. For så vidt angår hovedlandeveje under kommunal bestyrelse, kan ministeren for offentlige arbejder efter forhandling med vedkommende vejbestyrelser og efter indhentet erklæring fra vejnævnet bestemme, at en kommunal vejbestyrelse skal udføre visse arbejder eller foranstaltninger på en af en anden kommunal vejbestyrelse bestyret hovedlandevej. Ministeren kan tillige bestemme, at der skal oprettes en fælles tjeneste til udførelse af visse foranstaltninger, såsom snerydning, grusning eller afstribning.

§ 9. Reglerne i forordning af 5. marts 1845, jfr. lov nr. 6 af 10. januar 1928, kom-

Forslag.

13. I § 5, stk. 2, ændres „vedkommende kommunale“ til „den pågældende“.

14. I § 5, stk. 3, udgår „kommunal“.

15. I § 6, stk. 1, 1. pkt., ændres „de kommunale myndigheders“ til „amtsrådets eller de bykommunale myndigheders“ og „den kommunale“ til „vedkommende“. I 2. pkt. ændres „den kommunale myndighed“ til „myndigheden“.

16. I § 6, stk. 3, udgår „kommunale“.

17. I § 7, stk. 1, 1. pkt., ændres „under kommunal bestyrelse“ til „under amtsrådets eller bykommunens bestyrelse“ og „kommunal vejbestyrelse“ til „vejbestyrelse“.

18. I § 9, stk. 1, ændres „forordning af 5. marts 1845, jfr. lov nr. 6 af 10. januar

Gældende formulering.

mer til anvendelse på de ekspropriationer, som nødvendiggøres ved de i denne lov omhandlede anlægsarbejder.

Stk. 2. Når forholdene taler derfor, kan ministeren for offentlige arbejder dog bestemme, at ekspropriation og taksation uden for Københavns kommune sker i overensstemmelse med reglerne i §§ 25-30 i vejbestyrelsesloven, idet ministeren i disse tilfælde bemyndiger de i § 3, henholdsvis § 4, omhandlede kommunale myndigheder til at foretage ekspropriationen.

§ 10. Såfremt der ved et i denne lov omhandlet anlæg påføres en kommune udgifter til omlægning eller flytning af ledninger eller spor, refunderes disse udgifter af vejfonden.

§ 12.

Stk. 2. Når en offentlig vej i henhold til stk. 1 er nedlagt som hovedlandevej, bestemmer ministeren, om vejen skal oprettholdes som offentlig, og i bekræftende fald til hvilken klasse den skal henføres. Sådan bestemmelse træffes efter forhandling med de respektive kommunale myndigheder og, bortset fra de i stk. 1, 2. punktum, omhandlede tilfælde, efter indhentet erklæring fra vejnetet.

§ 13.

Stk. 2. Såfremt en kommunal myndighed bliver bekendt med, at en fast ejendom, der vil blive berørt af en i vejplanen optaget vejlinje for en hovedlandevej, kan erhverves på fordelagtige vilkår, påhviler det den pågældende myndighed at afgive indberetning herom til ministeren.

§ 15.

Stk. 3. Udgifter til anlægsarbejder, areal-erhvervelser, sikring ved byggelinjer, projektering eller andre foranstaltninger vedrørende hovedlandvejsstrækninger, hvortil der før lovens ikrafttræden er givet en kommunal vejbestyrelse foreløbigt eller endeligt tilsagn om tilskud af vejfonden i henhold til kap. II i vejtilskudsloven, men hvortil udgiften endnu ikke er afholdt på nævnte tidspunkt, kan afholdes af vedkommende

Forslag.

1928" til „lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom“.

19. I § 9, *stk. 2*, udgår „kommunale“.

20. I § 10 ændres „kommune“ til „amtskommune eller kommune“.

21. I § 12, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres „kommunale“ til „amtsråd eller kommunale“.

22. I § 13, *stk. 2*, ændres „en kommunal“ til „et amtsråd eller en kommunal“.

23. I § 15, *stk. 3, 1. pkt.*, udgår „kommunal“ og „kommunale“.

Gældende formulering.

kommunale vejbestyrelse i overensstemmelse med de for tilskuddet fastsatte vilkår, men således at hele den godkendte overslagssum afholdes af vejfonden. Ministeren for offentlige arbejder kan godkende, at eventuelle overskridelser af overslagssummen ligeledes afholdes af vejfonden, og kan endvidere fastsætte supplerende bestemmelser for arbejdets udførelse, herunder om regnskabsaflægningen.

§ 1.

Stk. 2. Til delvis dækning af kommunernes udgifter til offentlige veje og stier udbetales der dem for hvert finansår et refusionsbeløb på grundlag af hver kommunes i henhold til §§ 2-4 anerkendte vejudgifter i vedkommende finansår. Disse udgifter refunderes for amtskommunernes vedkommende med 75 pct., medens refusionsprocenten, for så vidt angår de øvrige kommuner, fastsættes for hver enkelt kommune under hensyntagen til længden af kommunens offentlige veje, kommunens indbyggertal og størrelsen af de refusionsberettigede vejudgifter, således som nærmere angivet i det loven vedføjede bilag. I købstæderne, København og Frederiksberg forøges refusionen dog således, at den for kommunens hovedlandeveje pr. kilometer udgør 75 pct. af den gennemsnitlige refusionsberettigede vejudgift pr. kilometer for hele kommunens vejnet.

§ 2.

Stk. 1. Blandt de vejudgifter, som lægges til grund for den i § 1 omhandlede refusion, kan ikke medtages udgifter til belysningsanlæg, sporanlæg og andre ledningsanlæg eller udgifter til vedligeholdelse og drift af de nævnte anlæg. Af udgifter vedrørende vandafledning medtages udgifter til dræn, nedløbsbrønde med tilhørende stikledninger samt vejgrøfter og sådanne kloakker, der udelukkende tjener til en vejs afvanding. Andre udgifter, som er nødvendige for afledning af vejenes overfladevand, kan kun

*Forslag.***§ 3.**

I lov nr. 194 af 7. juni 1958 om tilskud til de offentlige veje, som ændret ved lov nr. 75 af 13. marts 1969 og lov nr. 111 af 1. april 1969 foretages følgende ændringer:

1. I § 1, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres „kommunernes“ til „amtskommunernes og kommunernes“ og „kommunes“ til „amtskommunes og kommunes“.

2. I § 1, *stk. 2, 2. pkt.*, udgår „de øvrige“.

3. I § 1, *stk. 2, sidste pkt.*, ændres „købstæderne“ til „de i vejbestyrelseslovens § 2 omhandlede bykommuner samt“.

4. § 2, *stk. 1, 3. pkt.*, affattes således:

„Andre udgifter, som er nødvendige for afledning af vejenes overfladevand, kan kun medregnes, når beregningen heraf er fastsat eller godkendt af landvæsenskommissionen i henhold til §§ 22, 32 og 74 b, jfr. §§ 94 og 100 i lov nr. 214 af 11. april 1949 om vandløb, som ændret senest ved lov nr. 147 af 9. april 1969, eller i henhold til § 1, jfr. § 18 i lov nr. 123 af 28. april 1906 om vandløb i København“.

Gældende formulering.

medregnes, når de særskilt er pålignet vejarealet ved kendelse i henhold til §§ 22, 32 og 74, stk. 5, jfr. §§ 94 og 100, i lov nr. 214 af 11. april 1949 om vandløb eller i henhold til § 1, jfr. § 18, i lov nr. 123 af 28. april 1906 om vandløb i København.

§ 2.

Stk. 3. Kun administrationsudgifter af teknisk art kan medregnes. Københavns, Frederiksberg samt købstad- og sognekommuner kan ikke medtage større beløb til administration end 9 pct. af de i øvrigt anerkendte udgifter. Har kommunen en fast teknisk forvaltning, kan ministeren godkende, at administrationsudgiften uden videre sættes til de anførte 9 pct.

Stk. 5. Bidrag til vejformål fra en anden kommune skal ikke fradrages, og den kommune, der yder bidraget, kan ikke medregne dette. Ministeren for offentlige arbejder kan dog i særlige tilfælde tillade afvigelser herfra.

§ 2.

Stk. 8. Refusion af kommunernes udgifter til vejarbejder, der overdrages i entreprise, er betinget af, at arbejdet udføres til faste priser og med faste tidsfrister. Ministeren for offentlige arbejder kan tillade undtagelser herfra.

§ 3.

Senest hvert års 15. april indsender samtlige kommuner for det foregående finansår til ministeren for offentlige arbejder en foreløbig indberetning om kommunens vejudgifter samt de fornødne oplysninger om kommunernes indbyggertal og længden af de offentlige gader og veje ved kalenderårets begyndelse. På grundlag af disse oplysninger udbetaler ministeren en foreløbig refusion.

§ 4.

Stk. 1. Amtskommunerne indsender senest 30. september, købstadkommunerne, flækkerne, København og Frederiksberg senest 30. november, indberetning bilagt med endelige vejregnskaber for det foregående finansår, underskrevet på kommunalbestyrelsens vegne og bilagt revisionsbe-

Forslag.

medregnes, når de særskilt er pålignet vejarealet ved kendelse i henhold til §§ 22, 32 og 74, stk. 5, jfr. §§ 94 og 100, i lov nr. 214 af 11. april 1949 om vandløb eller i henhold til § 1, jfr. § 18, i lov nr. 123 af 28. april 1906 om vandløb i København.

§ 2.

Stk. 3. Kun administrationsudgifter af teknisk art kan medregnes. Københavns, Frederiksberg samt købstad- og sognekommuner til „Kommuner, herunder Frederiksberg kommune og Københavns kommune“.

Stk. 5. Bidrag til vejformål fra en anden kommune skal ikke fradrages, og den kommune, der yder bidraget, kan ikke medregne dette. Ministeren for offentlige arbejder kan dog i særlige tilfælde tillade afvigelser herfra.

6. I § 2, stk. 5, 1. pkt., ændres „kommune“ to steder til „amtskommune eller kommune“.

Stk. 8. Refusion af kommunernes udgifter til vejarbejder, der overdrages i entreprise, er betinget af, at arbejdet udføres til faste priser og med faste tidsfrister. Ministeren for offentlige arbejder kan tillade undtagelser herfra.

7. I § 2, stk. 8, 1. pkt., ændres „kommunernes“ til „amtskommunernes og kommunernes“.

Stk. 1. Amtskommunerne indsender senest 30. september, købstadkommunerne, flækkerne, København og Frederiksberg senest 30. november, indberetning bilagt med endelige vejregnskaber for det foregående finansår, underskrevet på kommunalbestyrelsens vegne og bilagt revisionsbe-

8. I § 3, 1. pkt., ændres „kommuner“ til „amtskommuner og kommuner“ og „kommunens vejudgifter“ til „vejudgifterne“.

Stk. 1. Amtskommunerne indsender senest 30. september, købstadkommunerne, flækkerne, København og Frederiksberg senest 30. november, indberetning bilagt med endelige vejregnskaber for det foregående finansår, underskrevet på kommunalbestyrelsens vegne og bilagt revisionsbe-

9. I § 4, stk. 1, udgår: „købstadkommunerne, flækkerne“ og „kommunalbestyrelsens“ ændres til „henholdsvis amtsrådets og kommunalbestyrelsens“.

Stk. 1. Amtskommunerne indsender senest 30. september, købstadkommunerne, flækkerne, København og Frederiksberg senest 30. november, indberetning bilagt med endelige vejregnskaber for det foregående finansår, underskrevet på kommunalbestyrelsens vegne og bilagt revisionsbe-

9. I § 4, stk. 1, udgår: „købstadkommunerne, flækkerne“ og „kommunalbestyrelsens“ ændres til „henholdsvis amtsrådets og kommunalbestyrelsens“.

Stk. 1. Amtskommunerne indsender senest 30. september, købstadkommunerne, flækkerne, København og Frederiksberg senest 30. november, indberetning bilagt med endelige vejregnskaber for det foregående finansår, underskrevet på kommunalbestyrelsens vegne og bilagt revisionsbe-

9. I § 4, stk. 1, udgår: „købstadkommunerne, flækkerne“ og „kommunalbestyrelsens“ ændres til „henholdsvis amtsrådets og kommunalbestyrelsens“.

Gældende formulering.

mærkninger og -påtegninger til ministeren for offentlige arbejder.

Stk. 2. Sognekommunerne indsender senest inden udgangen af oktober endelige vejregnskaber for det foregående finansår i revideret stand til amtsrådene, der senest førstkommande 31. januar til ministeren for offentlige arbejder afgiver indstilling om størrelsen af den sognekommunerne tilkommende endelige refusion.

Stk. 3. På grundlag af de i henhold til stk. 1 og 2 tilvejebragte oplysninger og den revision, hvortil ministeren i øvrigt måtte finde anledning, fastsætter ministeren den endelige refusion, og eventuelle resttilgodehavender udbetales kommunerne, medens beløb, der viser sig at være for meget udbetalt ved den foreløbige refusion, fradrages ved den udbetaling, der følger nærmest efter, at den endelige refusion er fastsat.

§ 5. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter formen for de i §§ 3 og 4 omhandlede indberetninger og kan efter forhandling med indenrigsministeren pålægge kommunerne årlig at indsende oplysninger om de anslåede vejjudgifter for det kommende finansår.

§ 6. Ministeren for offentlige arbejder kan bestemme, at udbetalinger af refusion til en kommune skal tilbageholdes i tilfælde, hvor denne ikke indsender de i §§ 2-4 omhandlede oplysninger inden for de derfor givne frister.

§ 7.

Stk. 2. Vejfonden bestyres af ministeren for offentlige arbejder, dog at de nedenfor i stk. 3, litra e, omhandlede tilskud administreres af arbejdsministeren efter forhandling med ministeren for offentlige arbejder. Af vejfonden udredes forlods den kommunerne i henhold til kap. I tilkommende refusion af deres vejjudgifter samt i det omfang, det bestemmes ved de årlige finanslove, udgifterne til det i lov nr. 95 af

Forslag.

10. § 4, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* De i vejbestyrelseslovens § 2 omhandlede bykommuner indsender senest inden udgangen af november, kommunerne i øvrigt inden udgangen af oktober, endelige vejregnskaber for det foregående finansår i revideret stand til amtsrådene, der senest 31. december for bykommunernes vedkommende, og senest 31. januar for øvrige kommuners vedkommende, til ministeren for offentlige arbejder afgiver indstilling om størrelsen af den endelige refusion, der tilkommer kommunerne.“

11. I § 4, stk. 3, ændres „kommunerne“ til „amtskommunerne og kommunerne“.

12. I § 5 ændres „kommunerne“ til „amtskommunerne og kommunerne“.

13. I § 6 ændres „kommune“ til „amtskommune eller kommune“.

14. I § 7, stk. 2, 2. pkt., ændres „kommunerne“ til „amtskommunerne og kommunerne“.

Gældende formulering.

29. marts 1957 om bestyrelsen af de offentlige veje omhandlede vejnævn, til vejdirektora- tets administrationsudgifter, til drift af et vejlaboratorium samt forsøg med vejbaner, vejmaterialer og andre undersøgelser af betydning for vejvæsenets økonomi, til ad- varselstavler og vejvisere m. v., til hoved- vejsafmærkningen samt til andre formål, der er af særlig betydning for landets vej- væsen som helhed. På samme måde kan af- holdes udgifter til de i § 9 omhandlede til- skud og tilskud til etablering og vedlige- holdelse af motorbådsanlæg i henhold til tidligere givne tilsagn samt udgifter til til- bagebetaling af erlagt omsætningsafgift i henhold til § 19 i lov nr. 184 af 6. juli 1957 om omsætningsafgift af motorkøretøjer m. v.

Stk. 3. Ministeren for offentlige arbejder kan i øvrigt efter forhandling med finans- ministeren disponere over vejfonden til følgende formål:

- a) Som tilskud til anlæg eller udbygning af samt til forstærkning af kørebaner på of- fentlige veje, som er af betydning for den gennemgående færdsel, eller til systema- tisk forbedring af færdselsforholdene på større sammenhængende strækninger af disse, såsom tilvejebringelse af forbed- rede oversigtsforhold, regulering af vej- tilslutninger og af beplantnings- og be- byggelsesforhold eller til tilvejebringelse af forskriftsmæssige belysningsanlæg for kørebaner samt til offentlige parkerings- pladser og -anlæg.
- b) Som tilskud til udbygning af biveje, der skal optages som landeveje.
- c) Som tilskud til anlæg af offentlige stier, som aflaster veje af betydning for den gennemgående færdsel.
- d) Som tilskud til reguleringsforanstalt- ninger ved særlig farlige vejkryds, vej- sving o. lign. på offentlige veje.
- e) Som tilskud til andre anlægsarbejder på biveje og offentlige bygader, der iværk- sættes med bekæmpelse af arbejdsløshed som væsentligt formål.
- f) Som tilskud til nødvendige vejarbejder, der på grund af ekstraordinære forhold vil virke særlig tyngende på vedkom- mende kommunes økonomi.

Forslag.

29. marts 1957 om bestyrelsen af de offentlige veje omhandlede vejnævn, til vejdirek- toratets administrationsudgifter, til drift af et vejlaboratorium samt forsøg med vejbaner, vejmaterialer og andre undersøgelser af betydning for vejvæsenets økonomi, til advarselstavler og vejvisere m. v., til hovedvejsafmærkningen samt til andre formål, der er af særlig betydning for landets vejvæsen som helhed. På samme måde kan afholdes udgifter til de i § 9 omhandlede tilskud og tilskud til etablering og vedligeholdelse af motorbådsanlæg i henhold til tidligere givne tilsagn samt udgifter til tilbagebetaling af erlagt omsætningsafgift i henhold til § 19 i lov nr. 184 af 6. juli 1957 om omsætningsafgift af motorkøretøjer m. v.

Stk. 3. Ministeren for offentlige arbejder kan i øvrigt efter forhandling med finans- ministeren disponere over vejfonden til følgende formål:

- a) Som tilskud til anlæg eller udbygning af samt til forstærkning af kørebaner på of- fentlige veje, som er af betydning for den gennemgående færdsel, eller til systema- tisk forbedring af færdselsforholdene på større sammenhængende strækninger af disse, såsom tilvejebringelse af forbed- rede oversigtsforhold, regulering af vej- tilslutninger og af beplantnings- og be- byggelsesforhold eller til tilvejebringelse af forskriftsmæssige belysningsanlæg for kørebaner samt til offentlige parkerings- pladser og -anlæg.
 - b) Som tilskud til udbygning af biveje, der skal optages som landeveje.
 - c) Som tilskud til anlæg af offentlige stier, som aflaster veje af betydning for den gennemgående færdsel.
 - d) Som tilskud til reguleringsforanstalt- ninger ved særlig farlige vejkryds, vej- sving o. lign. på offentlige veje.
 - e) Som tilskud til andre anlægsarbejder på biveje og offentlige bygader, der iværk- sættes med bekæmpelse af arbejdsløshed som væsentligt formål.
 - f) Som tilskud til nødvendige vejarbejder, der på grund af ekstraordinære forhold vil virke særlig tyngende på vedkom- mende kommunes økonomi.
- 15. I § 7, stk. 3, litra f, ændres „kommunes“ til „amtskommunes eller kommunes“.**

Gældende formulering.

- g) Som tilskud til vejarbejder, der iværksættes i henhold til statshusmandsloven.
- h) Til arbejder på veje, gader og pladser, der ejes af staten og er åbne for almindelig færdsel, samt til forstærkning, udvidelse, vedligeholdelse og drift af de af staten ejede færdselsbroer over vandarealer.
- i) Til gennemførelse af de i henhold til lov nr. 28 af 1. februar 1930 om sikring af færdslen ved krydsninger mellem veje og jernbaner m. v. omhandlede opgaver.

§ 8.

Stk. 1. Forinden tilskud ydes af vejfonden i henhold til § 7, stk. 3, litra a-d, indhentes en erklæring fra vejnævnet om det pågældende arbejdes ønskelighed. Tilskud til disse arbejder ydes med 85 pct. af udgifterne ved arbejdet inden for en af ministeren for offentlige arbejder godkendt overslagssum. Højere tilskud kan dog med vejnævnets tilslutning ydes en amtskommune til særlig kostbare vejarbejder, hvis gennemførelse er af overvejende interesse for samfundet som helhed, samt i øvrigt til by- og sognekommuner i ganske særlige tilfælde.

§ 9. Når en koncessioneret omnibusrute alene forløber inden for

- et område bestående af en enkelt by- eller sognekommune,
- et område bestående af en bymæssigt bebygget kommune og de til denne grænsende sognekommuner eller
- et byudviklingsområde i henhold til § 1 i lov nr. 210 af 23. april 1949 om regulering af bymæssige bebyggelser,

kan ministeren for offentlige arbejder på anmodning årligt yde vejbestyrelsen et særligt tilskud af vejfonden til udgifterne til de pågældende offentlige veje, svarende til $\frac{3}{4}$ af den vægtafgift, som for det sidst afsluttede finansår er indbetalt af de motor-køretøjer med påhængs- og sættevogne, som udelukkende har været benyttet til omnibuskørsel i fast rute inden for det pågældende område. Forløber ruten ad vejstrækninger, som henhører under forskellige vejbestyrel-

Forslag.

16. § 7, stk. 3, litra i, affattes således:

„Til anlæg eller udbygning af viadukter samt til anlæg, vedligeholdelse og drift af andre foranstaltninger til sikring af færdslen ved krydsninger mellem jernbaner og veje, der er åbne for almindelig færdsel.“

17. I § 8, stk. 1, sidste pkt., ændres „by- og sognekommuner“ til „kommuner, herunder Frederiksberg kommune samt Københavns kommune“.

18. § 9 ophæves.

Gældende formulering.

ser, fordeler ministeren tilskuddet mellem disse under hensyn til længden af de enkelte vejstrækninger og kørselshyppigheden på disse.

§ 4. Indenrigsministeren bemyndiges til efter indstilling af vedkommende kommunalbestyrelser at stadfæste kommunale vedtægter, hvorved grundsætningerne i lov af 14. december 1857 om gader, veje m. v. i København med senere ændringer gøres anvendelige i købstæderne, i Frederiksberg kommune og i de sønderjyske flækker i den udstrækning og form, som de stedlige forhold måtte gøre ønskeligt.

*Forslag.***§ 4.**

I lov nr. 85 af 31. marts 1926 om ændringer i lov af 14. december 1857, indeholdende nogle forskrifter om gader, veje og vandløb i København, foretages følgende ændring:

§ 4 affattes således:

„**§ 4.** Amtsrådene bemyndiges til efter indstilling af vedkommende kommunalbestyrelse at stadfæste kommunale vejvedtægter, hvorved grundsætningerne om veje i lov af 14. december 1857, indeholdende nogle forskrifter om gader, veje og vandløb i København (den københavnske gadelov) med senere ændringer, gøres anvendelige i kommuner med bymæssig bebyggelse i den udstrækning og form, som de stedlige forhold måtte gøre ønskeligt. Ministeren for offentlige arbejder er på tilsvarende måde bemyndiget til at stadfæste en vejvedtægt for Frederiksberg.

Stk. 2. Vedtægten kan udfærdiges for hele kommunen eller for dele af samme. Hvor kommunen ikke er så godt som udelukkende bymæssig bebygget, fastsættes grænserne for vedtægtens gyldighedsområde således, at dette ikke kommer til at omfatte arealer af kommunen, som ligger uden for den bymæssige bebyggelse, og ikke efter amtsrådets skøn kan antages at blive bymæssigt bebygget i en nærmere fremtid. Vedtægtens gyldighedsområde kan ændres, når forholdene berettiger dertil.

Stk. 3. Nærmere regler om offentliggørelse af kommunalbestyrelsens beslutninger i henhold til vedtægten fastsættes i denne.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsens beslutninger i henhold til vedtægten kan påklages for amtsrådet efter regler, der fastsættes i vedtægten. Afgørelser, der er truffet af amtsrådet kan påklages til ministeren for offentlige arbejder. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende eller offentliggjort ved kundgørelse.“